

புத்தர்

Vol 510 | ₹ 35

The route to your roots

When they look back at their formative years, many Indians nostalgically recall the vital part Amar Chitra Katha picture books have played in their lives. It was **ACK – Amar Chitra Katha** – that first gave them a glimpse of their glorious heritage.

Since they were introduced in 1967, there are now **over 400 Amar Chitra Katha** titles to choose from. **Over 90 million copies** have been sold worldwide.

Now the Amar Chitra Katha titles are even more widely available in **1000+ bookstores all across India**. Log on to www.ack-media.com to locate a bookstore near you. If you do not have access to a bookstore, you can buy all the titles through our online store www.amarchitrakatha.com. We provide quick delivery anywhere in the world.

To make it easy for you to locate the titles of your choice from our treasure trove of titles, the books are now arranged in five categories.

Epics and Mythology

Best known stories from the Epics and the Puranas

Indian Classics

Enchanting tales from Indian literature

Fables and Humour

Evergreen folktales, legends and tales of wisdom and humour

Bravehearts

Stirring tales of brave men and women of India

Visionaries

Inspiring tales of thinkers, social reformers and nation builders

Contemporary Classics

The Best of Modern Indian literature

Script
S.K. Ramachandra

Illustrations
Souren Roy

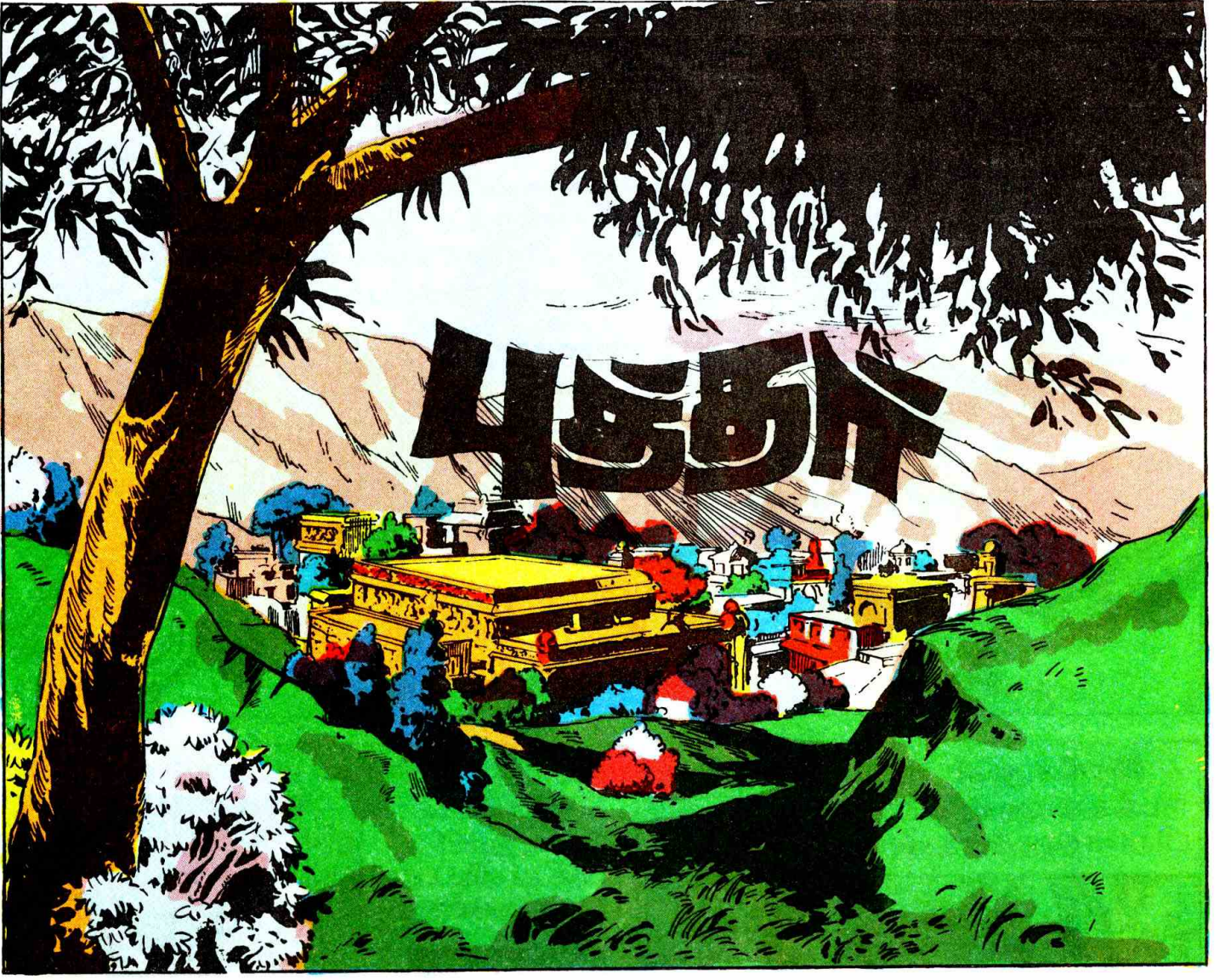
Editor
Anant Pai

Cover illustration by: P. D. Chopra

Amar Chitra Katha Pvt Ltd

© Amar Chitra Katha Pvt Ltd, 1971, Reprinted January 2013, ISBN 978-93-5085-174-6
Published & Printed by Amar Chitra Katha Pvt. Ltd., Krishna House, 3rd Floor,
Raghuvanshi Mill Compound, S.B.Marg, Lower Parel (W), Mumbai- 400 013. India
For Consumer Complaints Contact Tel : +91-22 40497436
Email: customerservice@ack-media.com

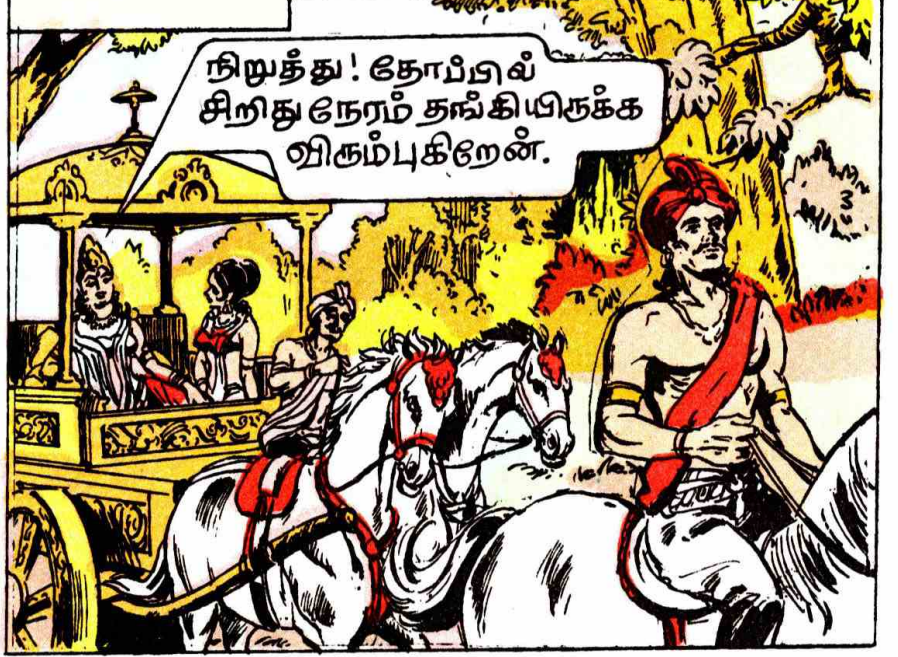
இமயமலைச்சாரல். அங்கே ஒரு சிறிய ராஜ்யம். செழிப்பான ராஜ்யம். அதன் பெயர் கபிலவாஸ்து. சாக்கியகுல அரசர் சுத்தோதனர் இதனை ஆண்டுவந்தார். அரசி மாயாதேவி அவருடைய மனைவி.

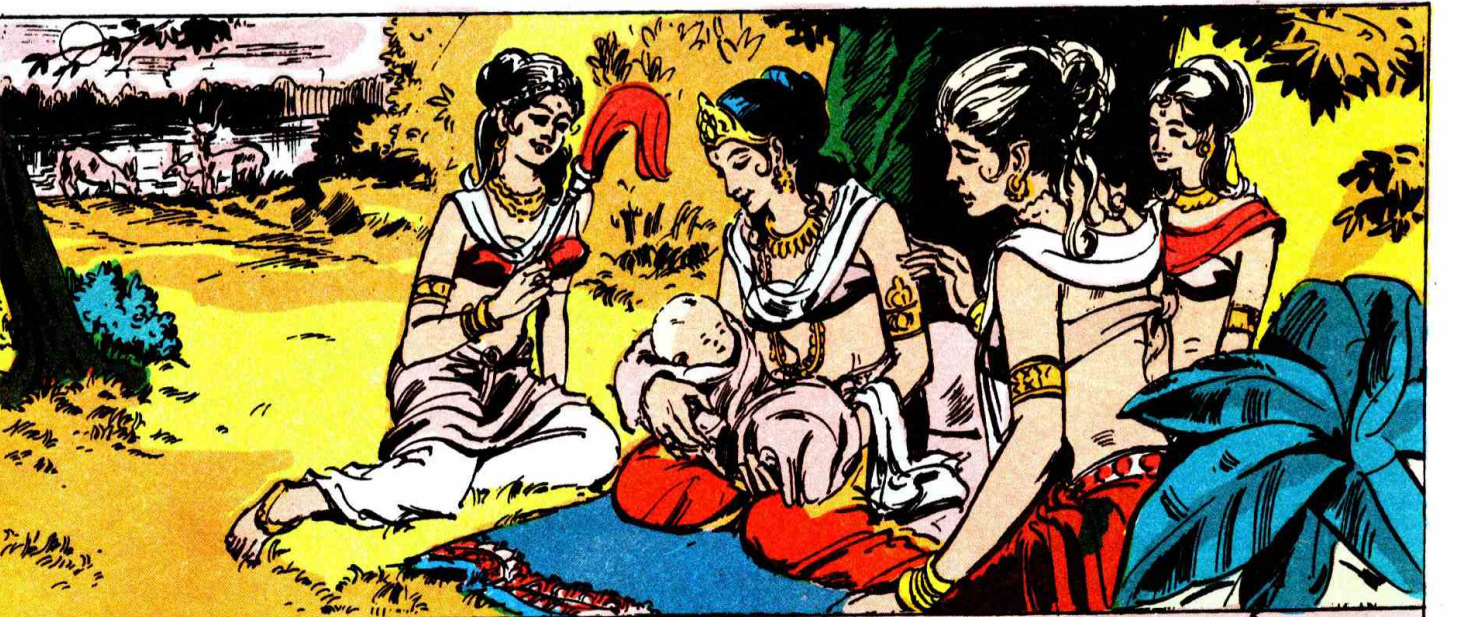
ஒருநாள் அரசி ஒரு கனவு கண்டாள். ஆறுதந்தங்களை உடைய ஒரு மாண தன் வயிற்றினுள் புகுவது போல ஒருகனவு.

பத்து மாதங்கள் சென்றன. ஒரு நாள் அரசி தன் தந்தைவீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். ஆம்பினி என்ற இடத்தை விடைந்திடும் வழியில் அழகான தோப்பு. அங்கே....

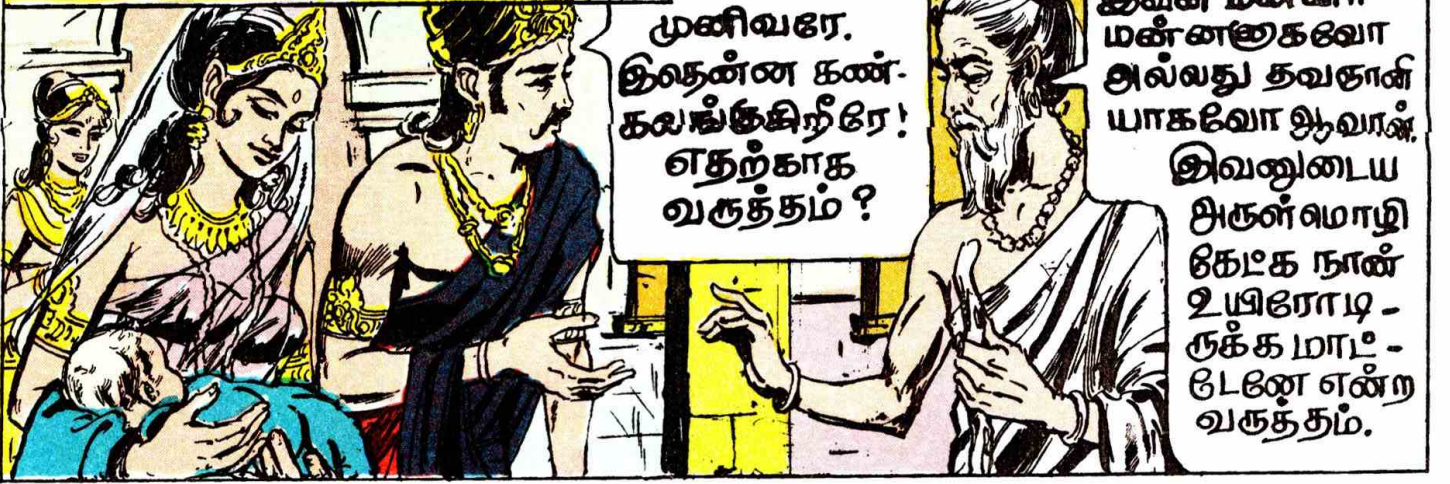
... இறங்கினாள் அரசி. சோலையிலே இருந்த ஓர் ஆச்சா மரத்தை நோக்கி நடக்கலானாள். திடீரென்று பிரசவ வேதனைகண்டது.

அவ்விடத்திலேயே ஒரு குழந்தை பிறந்தது அரசிக்கு. வைகாசி மாதத் து முழுமதி நிலவினிலே. சோலையிலும் அமைதி நிரம்பி வழிந்தது.

செய்திகளேவிப்பட்ட அரசு ஓடாடிச் சென்றார் ஸும்பினிக்கு தாயையும் மகவையும் அரண்மனைக்குக் கொண்டு வந்தார். குழந்தையைக் காண அரண்மனைக்கு வந்தார் இசிடமுன்வர்.

முனிவரே,
இதென்ன கண்-
கலங்குகிறீர்!
எதற்காக
வருத்தம்?

இவன் மன்னர்
மன்னனாகவோ
அவ்வது தவறான
யாகவோ இவ்வான்.
இவனுடைய
அருள்மொழி
கேட்க நான்
உயிரோடி -
ருக்க மாடி -
டேனே என்ற
வருத்தம்.

பெற்றோர் இருவரும் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். ஐந்தாம் நாளன்று....

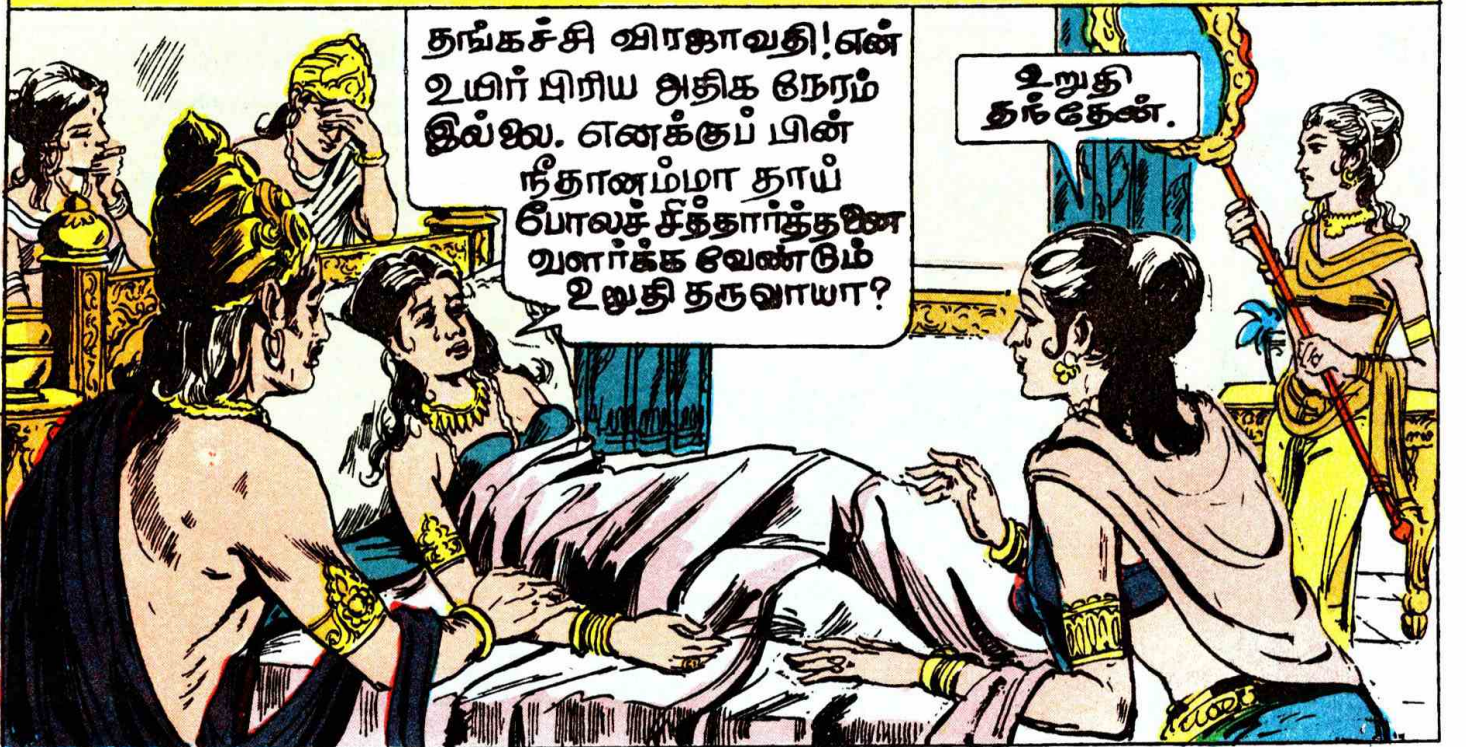

சித்தார்த்தன்
என்று பெயர்
வைப்போம்.

மன்னர் மன்னனாக
இக்குவதே நம் இசை;
தவறானியாகவோ
சாபியாராகவோ
இக்கி விடக்கூடாது.

திரைநாள் ஒரு நாள் அரசி
நோய் வாய்ப்பட்டாள்,
படுத்த படுக்கையானாள்.

குழந்தை சித்தார்த்தன் பிறந்த ஏழாவது நாள்....

தங்கச்சி விரலாவதி! என்
உயிர் பிரிய அதிக நேரம்
இவ்வ. எனக்குப் பின்
நீதான்மமா தாய்
போலச் சித்தார்த்தனை
யுளர்க்க வேண்டும்
உலுதி தருவாயா?

உலுதி
தந்தேன்.

ஐராண்டு கழிந்த பின்பு...

குழந்தை யின்
தாயில்லாக்
குறை உன்னல்
தீர்ந்தது
யிரஜாவதி.

பாசம் காட்டித்
தாயாக அவனை
வளர்க்கத்
நான் பேறு
பெற்றேனே!

அன்பு மகன் வளர வளர ஆசைப் பணித்திடும்நாள் வருமோ என அஞ்சி-
அர் அரசர்.

தனியாக அந்தச் சம்பு
மரத்தடியிலேயே காலம்
கழிக்கிறான்! எனக்கு
அது பிடிக்கவில்லையே!

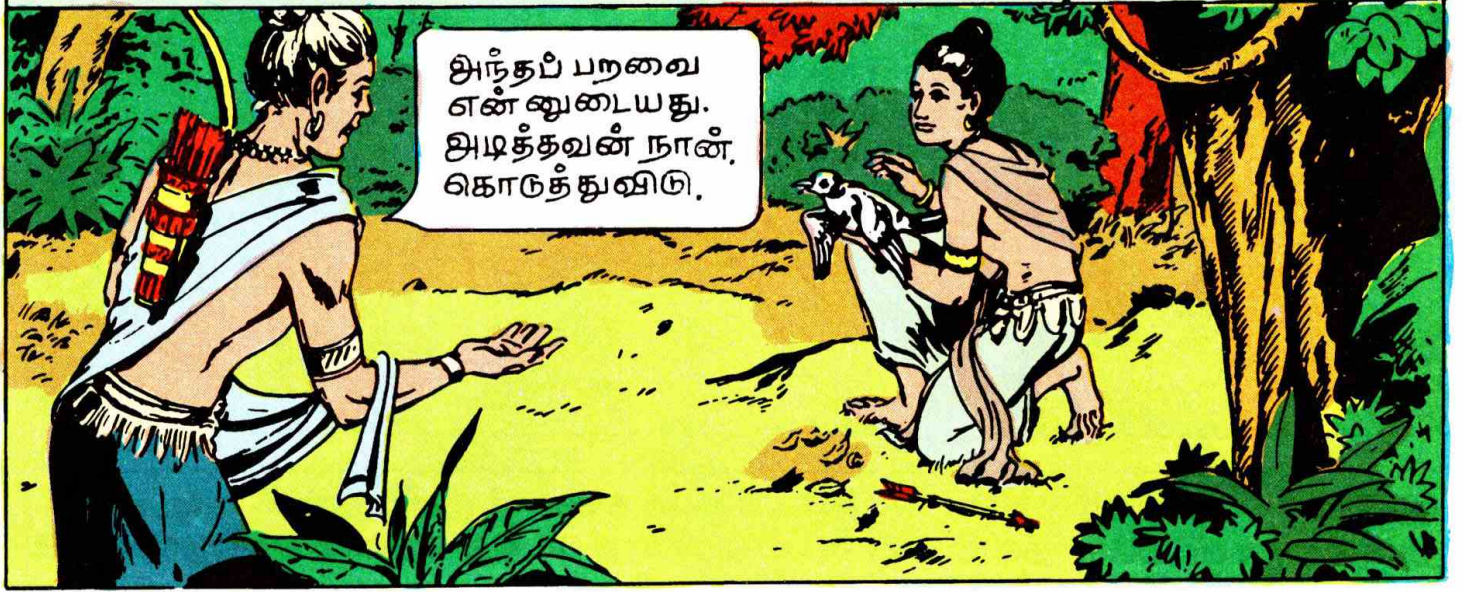
தொழிப் பிள்ளைகள்
தொடிய வுளையாட்டு
விளையாடுவதாகக்
குறைப்படுகிறான்.

ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் சோலை வழியே நடமாடிக் கொண்டிருந்த போது...

பாவம் இந்தப்
பறவை மீது
அம்பு எய்ய
யாருக்கு
மனம் வந்தது?

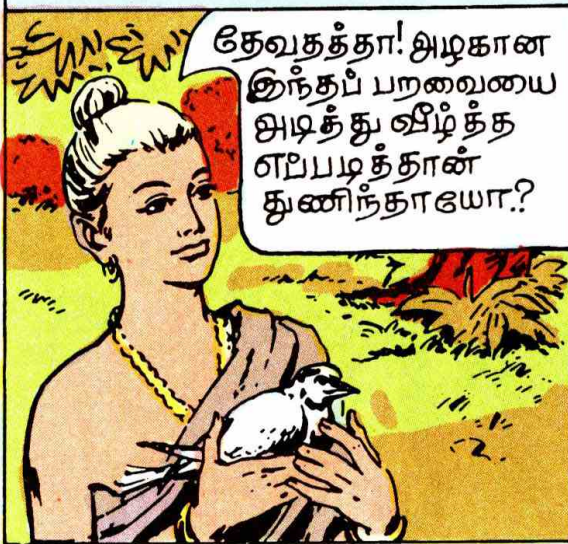

தைத்த அம்பை மெதுவாக அகற்றினான் சித்தார்த்தன். பறவையின் காயத்திற்
மருந்து போட்டான். இந்த வேளையிலே....

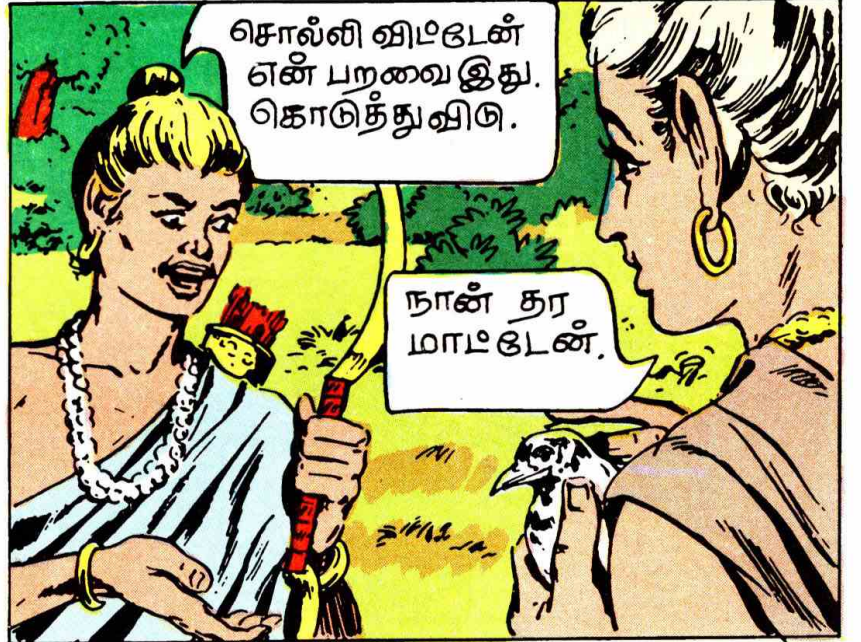

அந்தப் பறவை
என்னுடையது.
அடித்தவன் நான்,
கொடுத்துவிடு.

வந்தவன் சித்தார்த்தனின்
உறவினன் தேவதத்தன்.

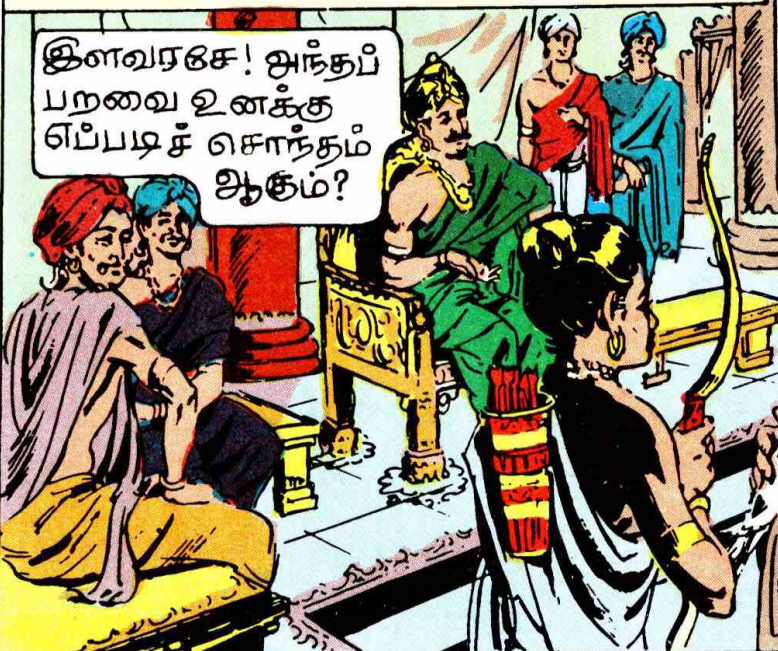
தேவதத்தா! அழகான
இந்தப் பறவையை
அடித்து விழ்த்த
எப்படித்தான்
துணிந்தாயோ?

சொல்லி விட்டுடன்
என் பறவை இது.
கொடுத்துவிடு.

நான் தர
மாட்டேன்.

அரசரிடம் போயிற்று இந்த வழக்கு.

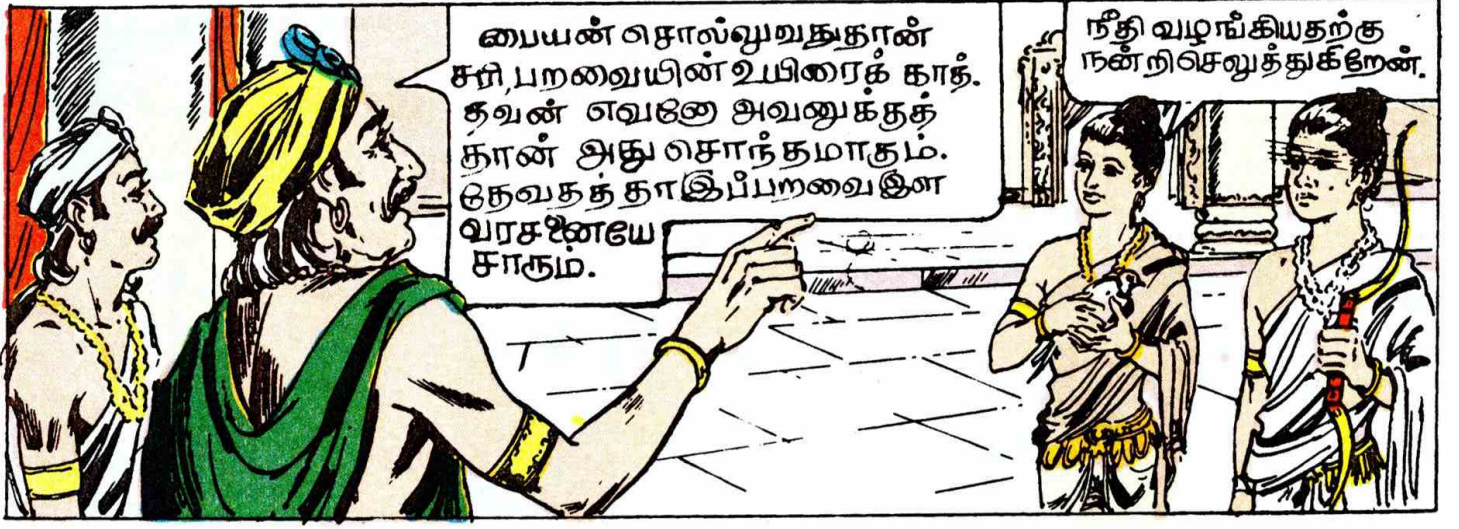

இளவரசே! அந்தப்
பறவை உனக்கு
எப்படிச் சொந்தம்
ஆகும்?

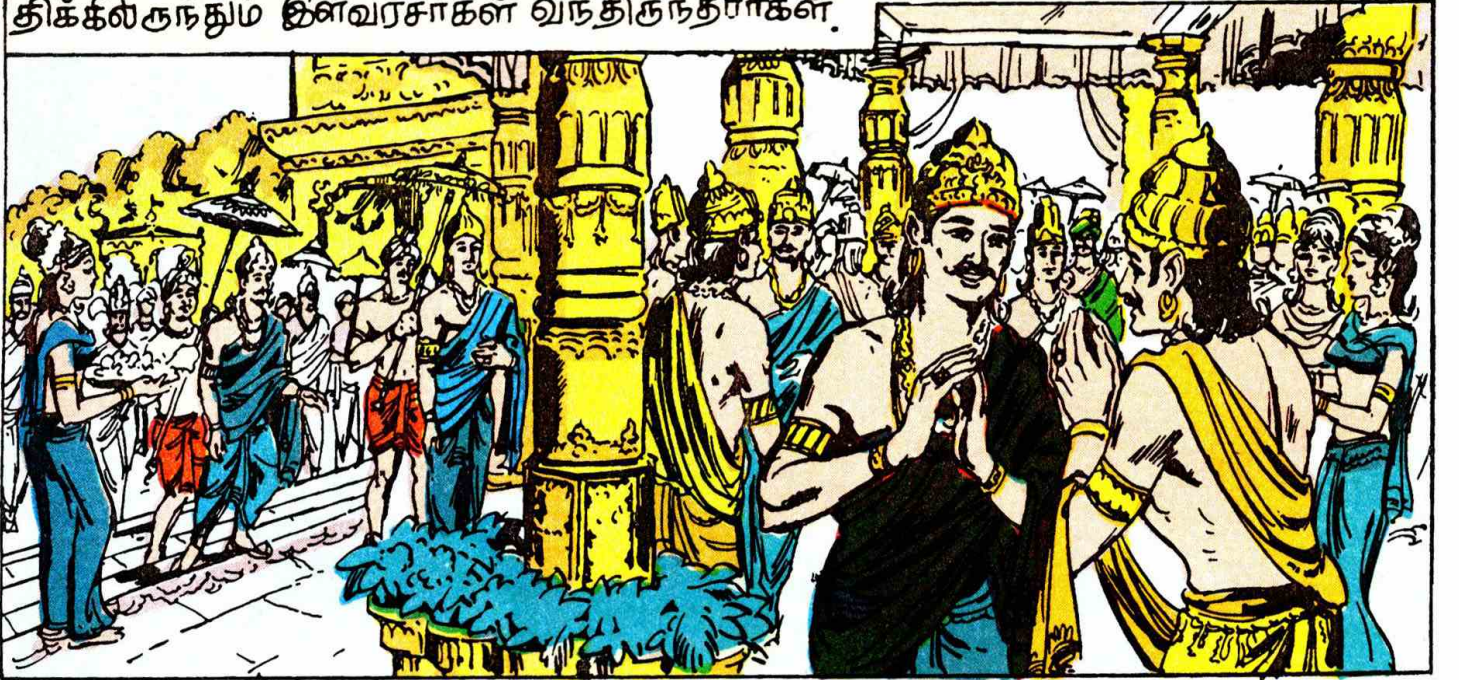
அரசே! தைத்த அம்பை நான்
அகற்றியிராவிடால் பறவை
மடிந்திருக்கும். இதன் உயிர்
மீண்டதே என்னால். யாருக்குச்
சொந்தம் இப்பறவை? உயிரைப்

பறித்திடப்
பார்த்தானே
அவனாக்கா,
உயிரைக் காத்த
எனக்கா?

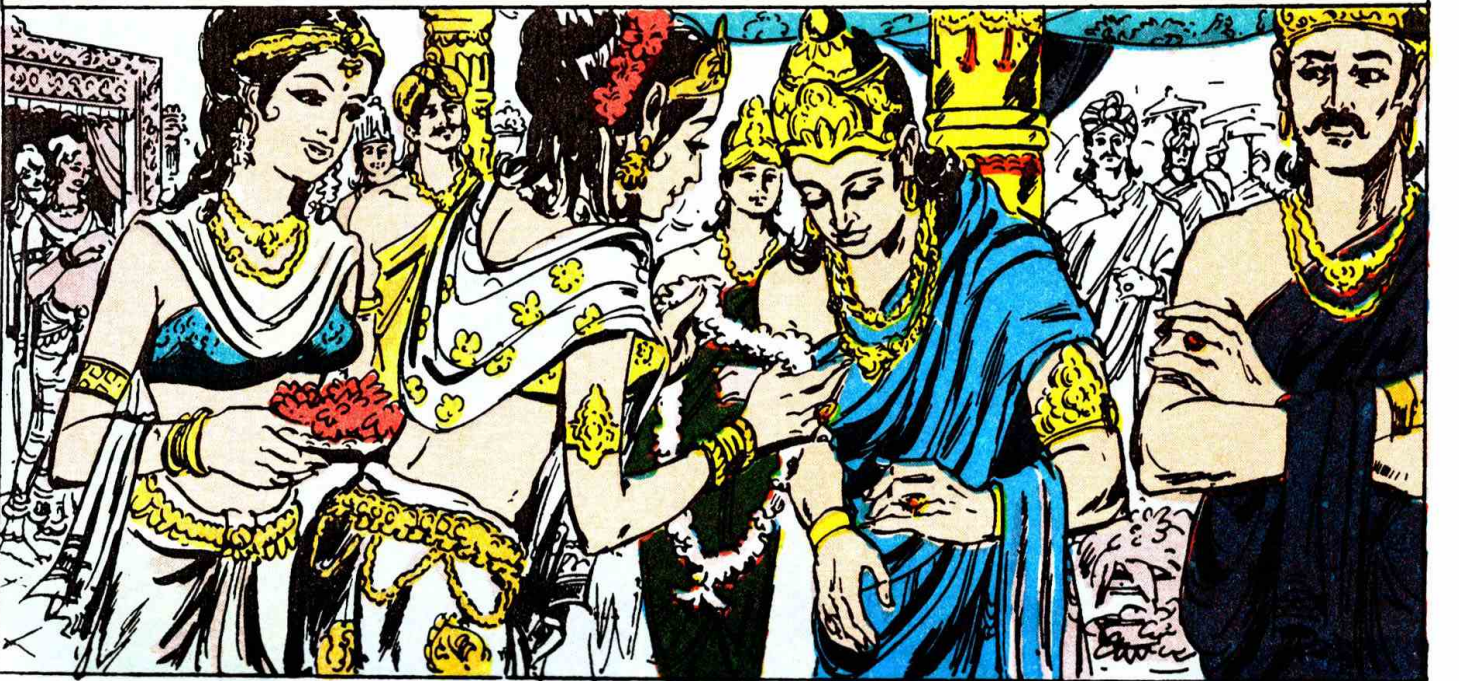

மூண்டுகள் பகைழிந்தன. சாக்கியப் பெரு வேளார் தண்டபாணி என்பவர் தம் திருமகள் யசோதரையின் சுயம்வரத்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். நாவா திக்கிலிருந்தும் இளவரசர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

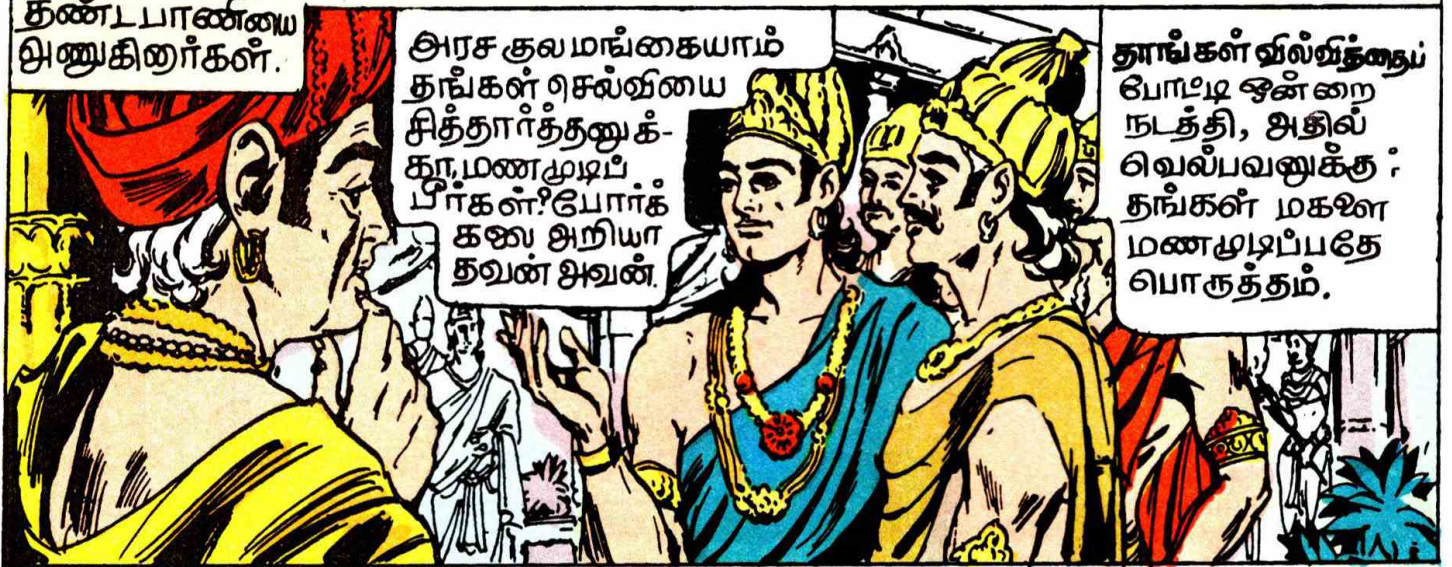

சித்தார்த்தனைய தன் மணாளனாகத் தேர்ந்தெடுத்தாள் யசோதரை.

யசோதரையின் தேர்வைக் கண்டு மனமுடைந்த இளவரசர்கள் பெருகுவளார் தண்டபாணியை மூணுகிறார்கள்.

அரச குலமங்கையாம் தங்கள் ரசல்வையை சித்தார்த்தனுக்கு, மணமுடிப்பீர்கள்? போர்க்கலை அறியாதவன் அவன்.

தாங்கள் வில்லித்தைப் போட்டி ஒன்றை நடத்தி, அதில் வெல்பவனுக்கு; தங்கள் மகளை மணமுடிப்பதே பொருத்தம்.

தம்மகனின் மனத்தை மாற்ற முயன்றார் தண்டபாணி.

யசோதரா! வேறு யாரையாவது நீ தேர்ந்தெடுத்தால் நலமாயிருக்கும்.

அப்பா என் விருப்பம் இதுதான். அனுமதி வேண்டுமென்றேன்.

இதன் விவரம் அறிந்த அரசர் சுத்தோதனர் வருந்தினார்.

சிந்தனை ஏதே அப்பா என்ன கவலை?

மகனே, உனக்குப் போரிடத் தெரியாது என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

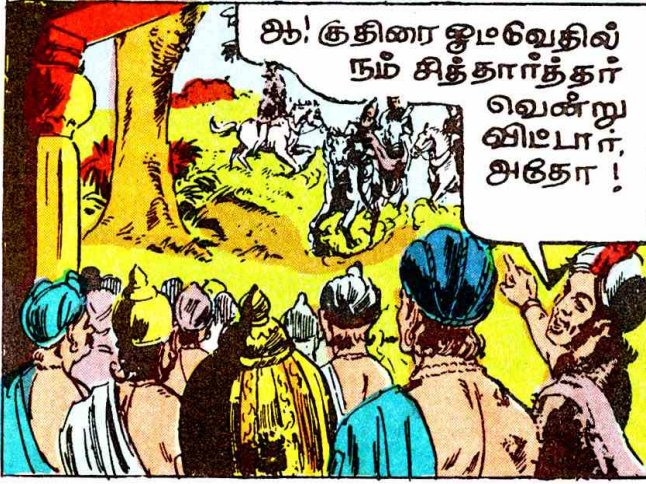
தண்டபாணியார் ஓத பரிட்சை நடத்திப் பார்க்கட்டொழை. நான் பங்கு கொள்கிறேன்.

அப்படிச் சொல்மகனே! உன்னுடைய முன்னோர்கள் போரிலே வல்லவர்கள். வீரப்பரம்பரையிலே வந்தவன் நீ. மறவாதே!

போட்டியைக்காண மக்கள் திரண்டு வந்தார்கள்.

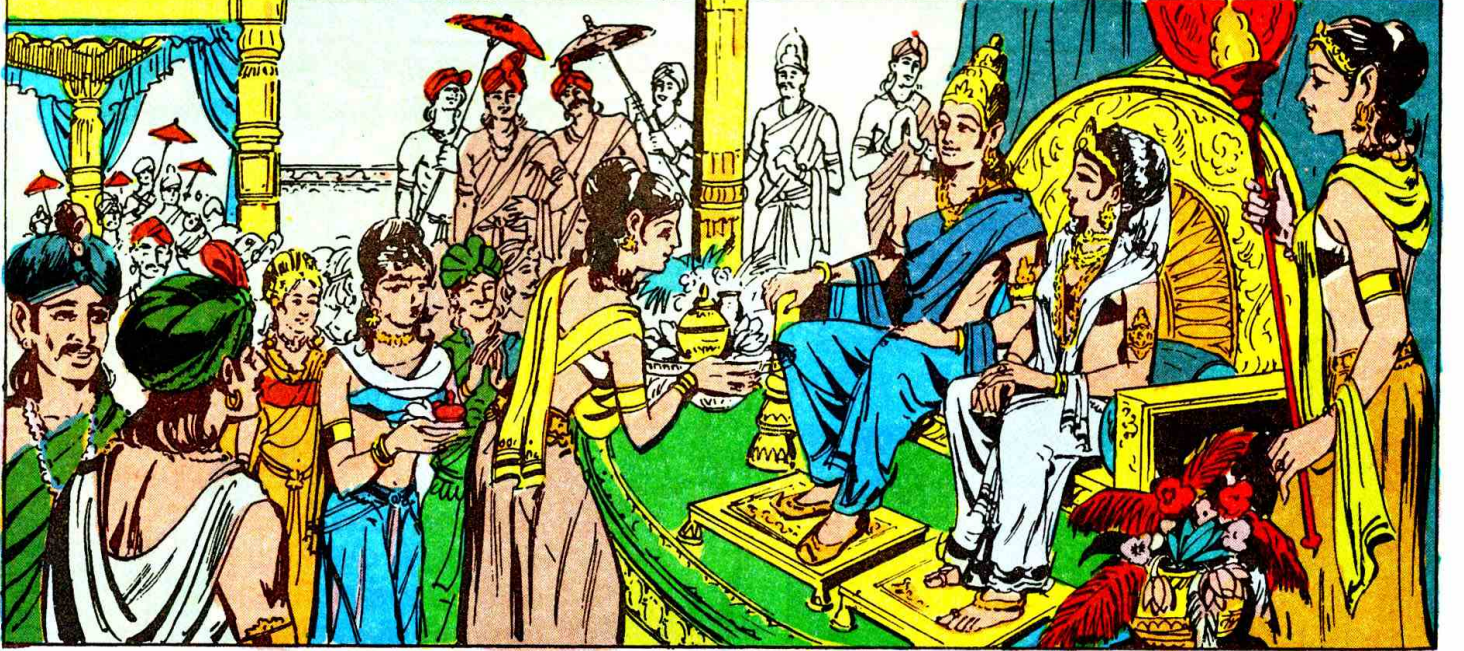

ஓ! குதிரை ஓடவேதில்
நம் சித்தார்த்தர்
வென்று
விடபார்,
அதோ!

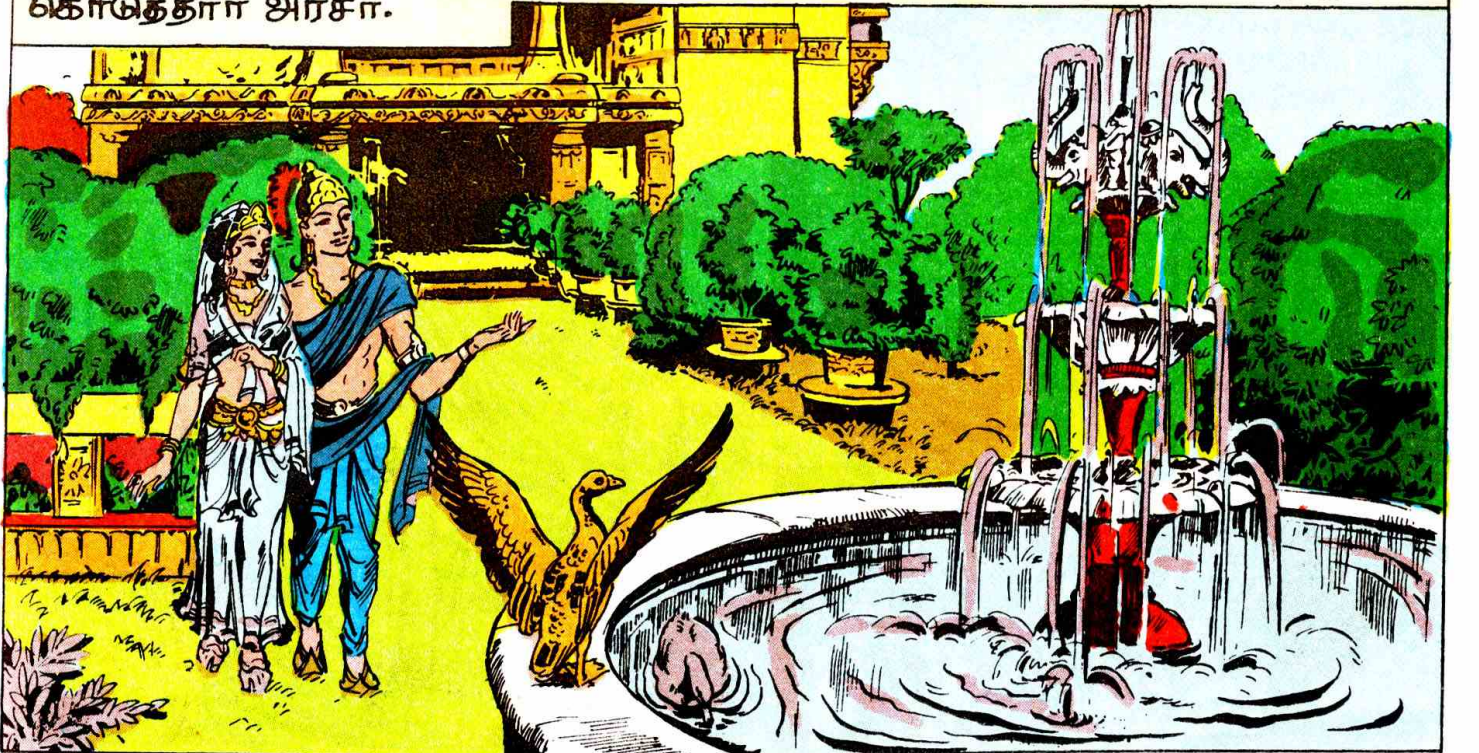

பாருங்கள்,
அல்லாண்மைமல்
கூட அவருக்கு
ந.டு இணை இல்லை!

சித்தார்த்தனுக்கும் யசோதரைக்கும் சீரும் சிறப்புமாகத் திருமணம் நடந்தது.

இளவரசன் சித்தார்த்தன் எல்லாவித வசதிகளுடனும் வாழ வழியமைத்துக் கொடுத்தார் அரசர்.

விரைவில் அவர்களுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். பெரன் பிறந்த சேய்தி கேட்டு மகிழ்ந்தார் மன்னர் சுத்தோதனர்.

அரசே! பிள்ளைக்குழந்தை!

நல்லது! மகிழ்ச்சி. சித்தார்த்தன் இனிமேல் துறவு கொள்ளத் துணியவே மாட்டான்!

ஒரு நாள்...

அப்பா, நான் இந்த அரண்மனைக்கு அப்பால் சென்று வெளியுலகைக் காண விரும்புகிறேன்.

உனக்காகவே நேர் ஒன்றை அமைக்கச் செய்கிறேன். வந்ததும் நீ அதில் ஏறச் செல்லலாம்.

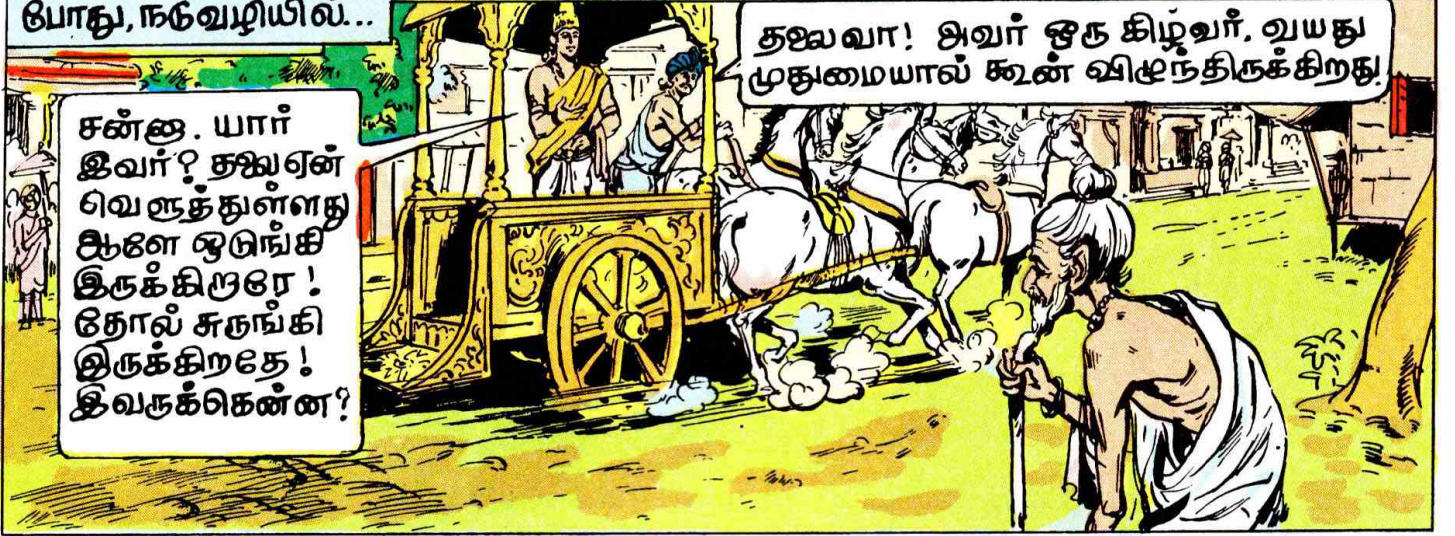
சில நாட்களுக்குப் பிறகு, நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய மணித்தேர் ஒன்றை சன்ன எப்பவன் ஓட்டி, அதிலே அமர்ந்து நகரவீதிகளைக் கடந்து சென்றான். சித்தார்த்தன்.

இளவரசர் போகிறார். அவர் அழகே அழகு!

அது மட்டுமா? அஞ்சாத வீரர். என்னும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்.

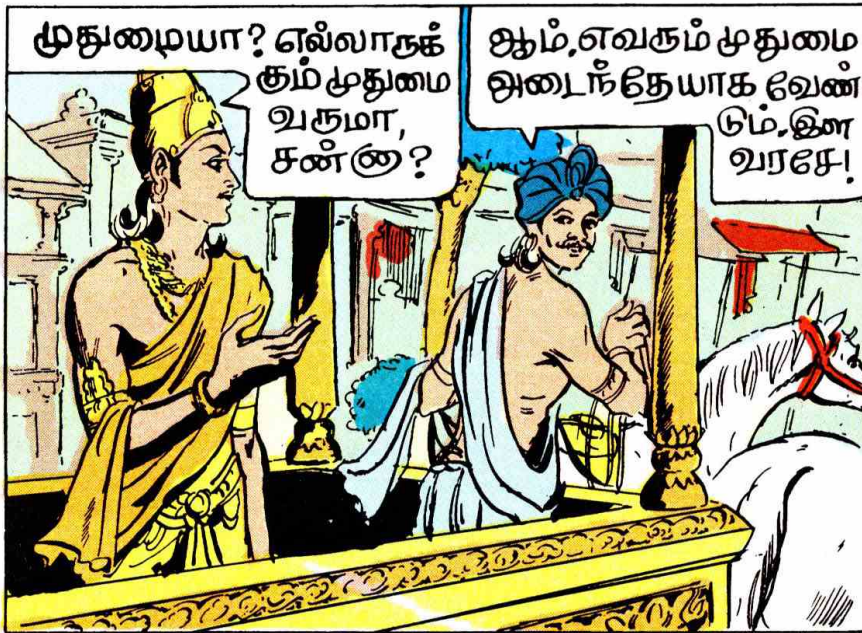

எவ்விதமான சூயரக் காட்சியும் தன் மகனின் கண்களில் படக்கூடாது என்று சுத்தோதனார் உத்தரவிட்டிருந்தார். நகரைக்கடந்து மேலும் ஓடிச்சென்ற போது, நடுவழியில்...

சன்னு. யார் இவர்? தலைவன் வெருத்துள்ளது சூளை ஒடுங்கி இருக்கிறாரே! தோல் சுருங்கி இருக்கிறதே! இவருக்கென்ன?

தலைவா! இவர் ஒரு கிழ்வார். வயது முதுமையால் கூன் விடிந்திருக்கிறது!

முதுமையா? எல்லாருக்கும் முதுமை வருமா, சன்னு?

ஆம், எவரும் முதுமை அடைந்தேயாக வேண்டும். இது வரசே!

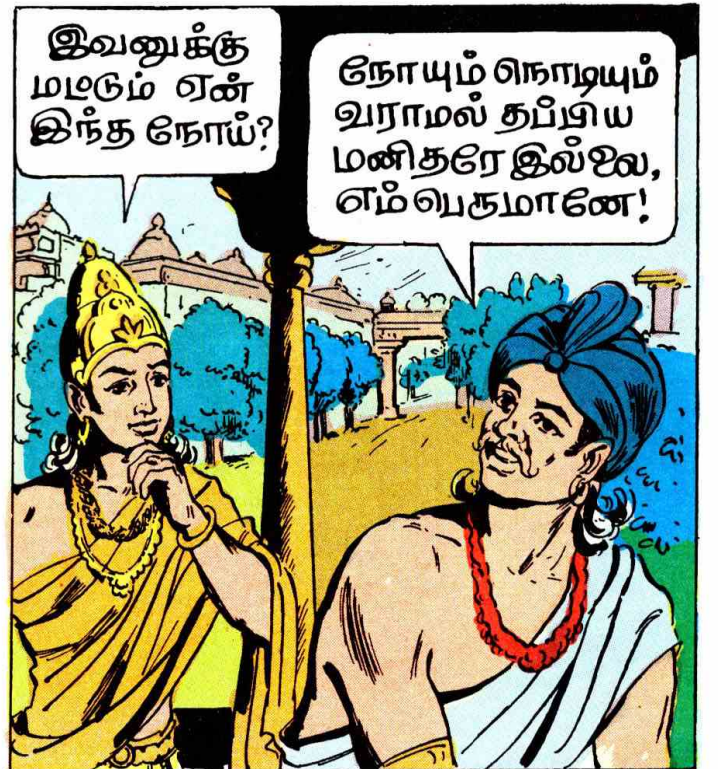
என்ன? என் யசோதரா கூட இப்படி ஆவாளோ கிழவியாக? என் உடல் வலிமையும் போய் விடுமா வயது ஏற ஏற?

மற்றொரு நாள்.

அஃ.. அதன்ன, அந்த மனிதனுக்கு என்ன ஆகி விட்டது?

ஐயே! அவனுக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை. நோயி னால்தவிக்கிறான்.

இவனுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த நோய்?

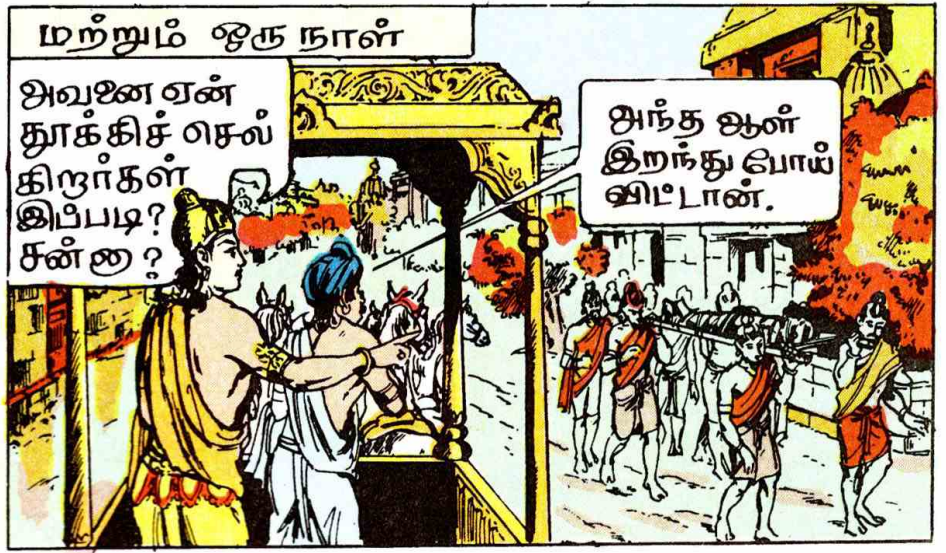
நோயும் நொடியும் உராமல் தப்பிய மனிதரே இல்லை, எம்பெருமானே!

நான்
கூடவா?

நீங்களும்
விதிவிலக்கு
அல்ல, ஐயா!

மற்றும் ஒரு நாள்

அவனை ஏன்
தூக்கிச் செல்
கிறார்கள்
இப்படி?
சன்னா?

அந்த ஜன்
இறந்து போய்
விட்டான்.

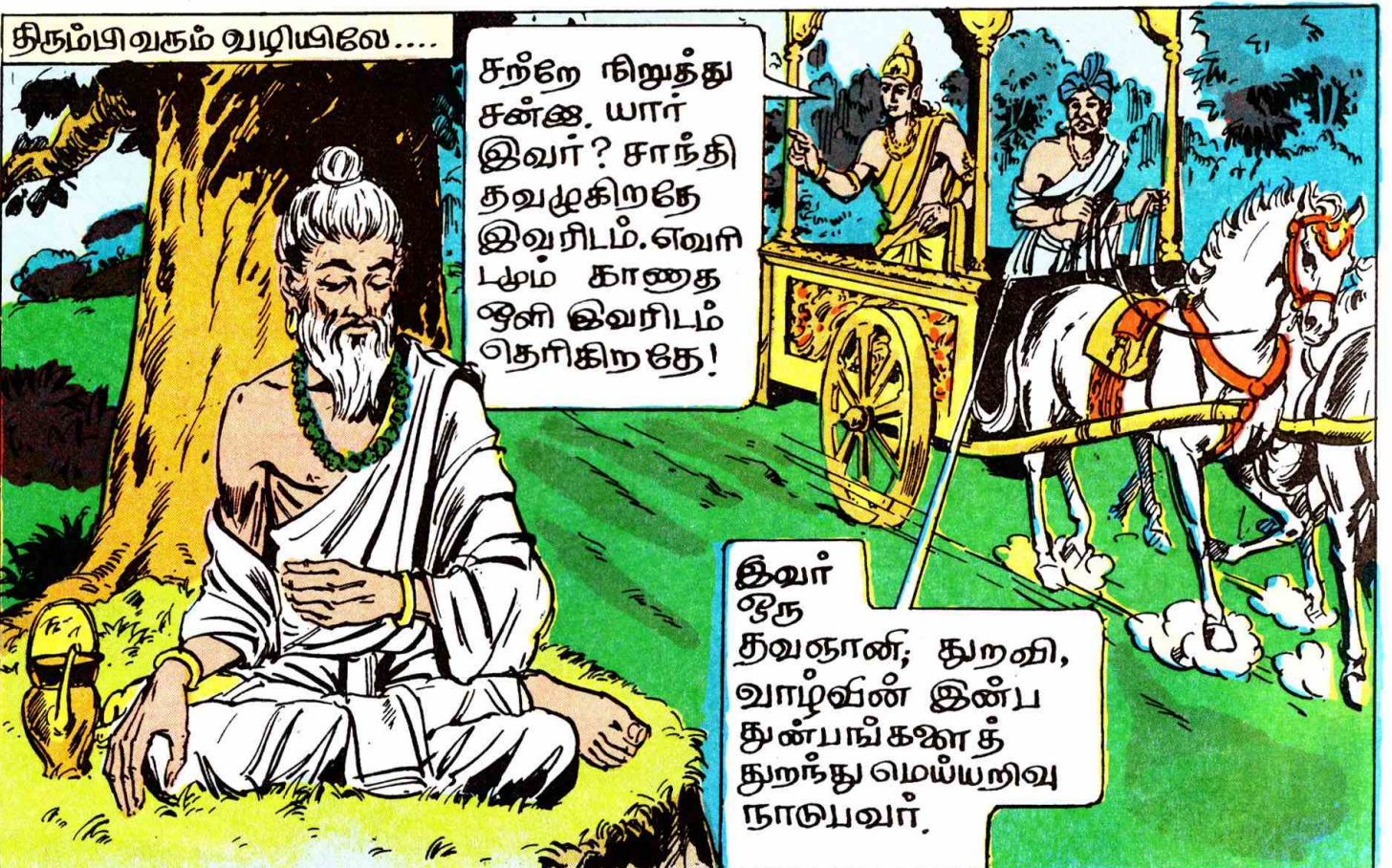

இறந்துபோன ஜன்
அவன் ஒருவன்தானா?
பிறரும் இறப்பது
டோ?

பிறப்பவன்
எவரும் ஒரு நாள்
இறப்பது
நிச்சயம்.

எனக்கு
வேதனையாக
இருக்கிறது
சன்னா.
ரதத்தை
அரண்மனை
திரும்பி.

திரும்பிவரும் வாழியிலே....

சற்றே நிறுத்து
சன்னா. யார்
இவர்? சாந்தி
தவழுகிறதே
இவரிடம். எவரி
டும் காணாத
ஒளி இவரிடம்
தெரிகிறதே!

இவர்
ஒரு
தவநான், துறனி,
வாழ்வின் இன்ப
துன்பங்களைத்
துறந்து மெய்யறிவு
நாடுபவர்.

அரண்மனையிலே....

சித்தார்த்தா! என்
செல்வமே! மனம்வாடி
இருக்கிறாயே! உன்
வருத்தந்தான் என்ன?

அம்மா! உலகமெ
நிலையின்னி உருமாந்
வருவதை உணர்ந்
தேன்; அழகு தேயக்
கண்டேன். உயிர்கள்
மாயக் கண்டேன்.
மனிதன் முதுமையும்
மூப்பும் அடையக்
கண்டேன்; நோயுற்று
மடியக் கண்டேன்.
மனத்திலே துயரம்
கொண்டேன்.

நள்ளிரவு வேளையிலே சித்தார்த்
தன் ஒரு தர்மானத்திற்கு வந்தான்.

துயரத்திற்கு ஒரு
முடிவு காணத்தான்
வேண்டும். உண்
மையைத் தேடிச்
செல்வென் ஞாந்த
மகாணப்
போவ்.

என் குதிரையை
சூயத்தம் செய்சன்ன
உடனே
வெளியே
போத
சே.

அப்படியே,
இளவரசே!

வெளியேறுவதற்கு முன் இளவரசன் தன் மனைவியின் படுக்கையறைக்கு
வந்தான். யசோதரையும்
குழந்தை ராசுவனும் சூயர்ந்து
நாங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

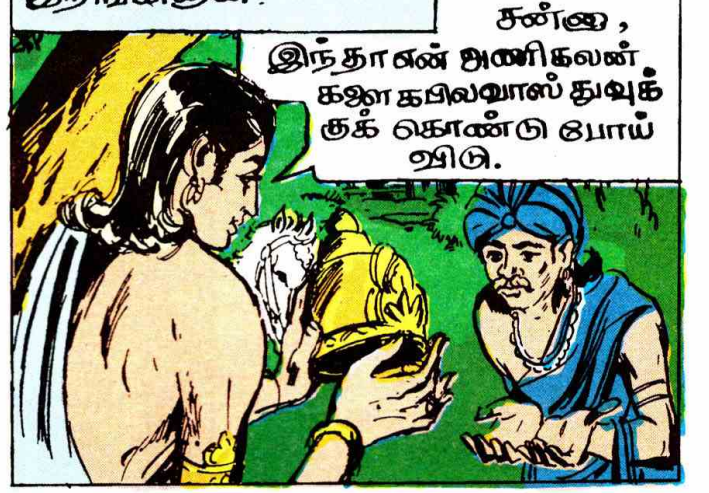
பிரியமுன் குழந்தை
ராசுவனை முத்தமிட்டேன
னால் யசோதரா
அழித்தெழ நேர்மே.
இப்படியே புறப்
படுகிறேன்.

குதிரையேறி ஊரைவிட்டு சுகன்ருன்
சித்தார்த்தன். சன்னுவம் கூடலே,
சென்ருன்

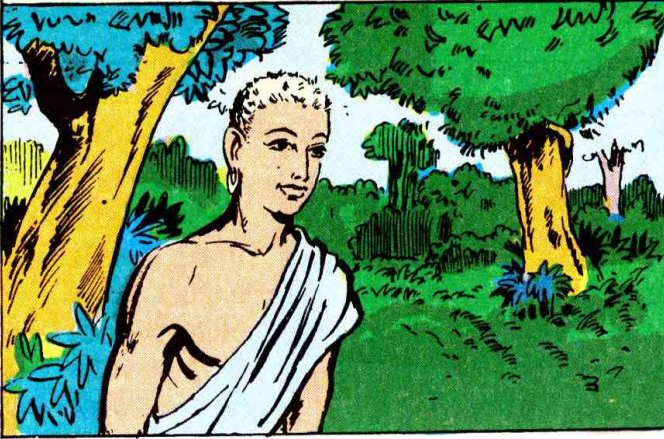

நகரத்திற்கு வெளியே வந்த பிறகு
குதிரை மீதிருந்து சித்தார்த்தன்
இறங்கினான்.

சன்னு,
இந்தான் அணிகலன்.
கஜா கபிலவாஸ் துவக்
குக் கொண்டு போய்
விடு.

தலைமுடியைக் கத்தரித்துக் கொண்டு
குணியாக நடந்தார் அந்த இளம் துறவி.

ஒரு பிச்சைக்காரன் எதிரே வந்தான்
நில் நண்பா. என் உடைகளை

எடுத்துக்
கொண்டு
உன்
உடைகளை
தா

துறையே,
இதோ!
என்
பாக்கியம்.

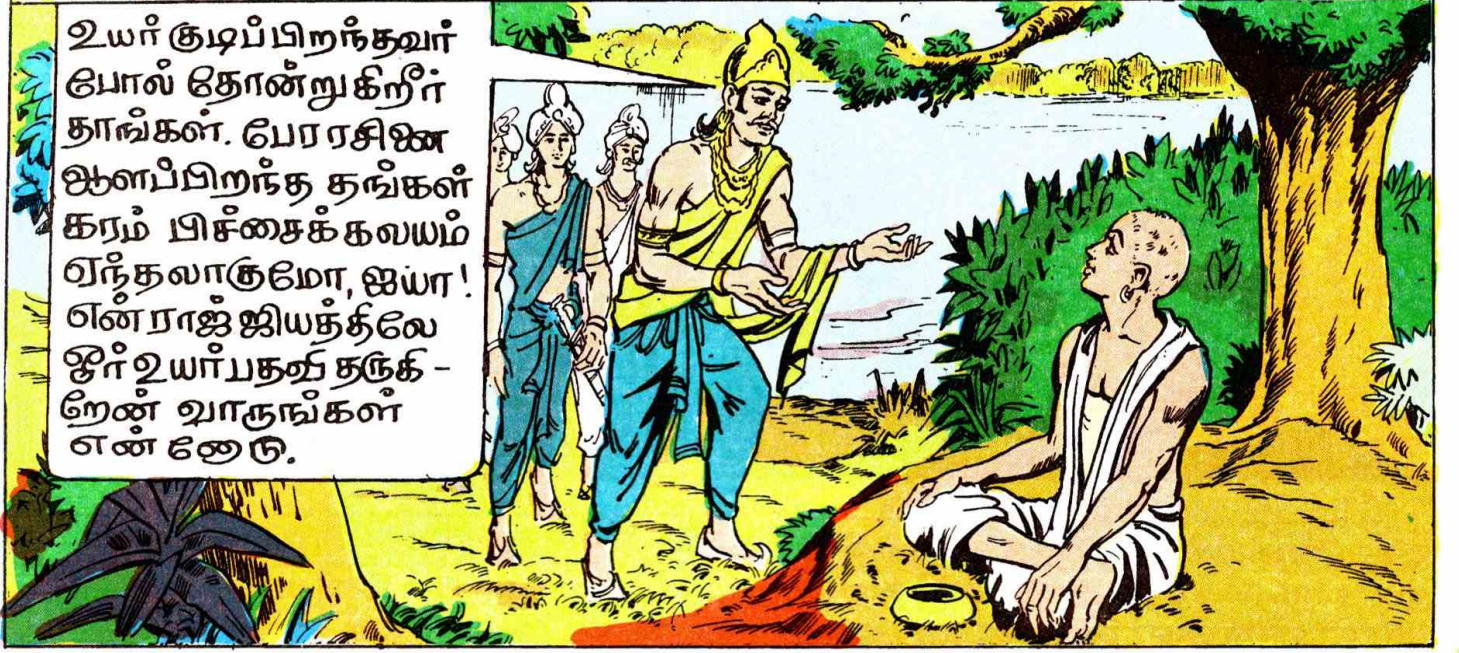
ஹிரேவிடே, மகத ராஜ்யத்தின் தலைநகராகிய ராஜகிரகம் செர்ந்தார். சித்தார்த்
தர். அங்கே, வீடு விடாகச் சென்று, உணவு அளிக்கப்படும் வரை மௌனமாக நின்று
நின்று நகர்ந்தார். இதனை அரசர் அம்பிசாரர் தம் அரண்மனையிலிருந்து கவனித்
தார்.

யார் இந்த இளம்
துறவி? பார்ப்பதற்கு
அழகாக இருக்கிறான்!
யார் என்று கண்டு வா.

துறவி ஒருவரின் வரவைத் தம் தூதரவர்க்குமாம் அறிந்த அம்மிசார மண்ணர்
ஒடிச் சென்று அவரைக் கண்டார்.

உயர் குடிப்பிறந்தவர்
போல் தோன்றுகிறீர்
தாங்கள். பேரரசின்
ஆளப்பிறந்த தங்கள்
கரம் பிச்சைக்கலயம்
ஏந்தலாகுமோ, ஐயா!
என்றாஜ்ஜியத்திலே
ஓர் உயர்பதவி தருக -
என் வாருங்கள்
என் னோடு.

அன்பு படைத்த அரசரே!
தங்கள் அழைப்பை ஏற்க
இயலாதவன் நான்.
துயரக்கடலாய்
உலக வாழ்வு
தாட்சி தருகன்
நது. இத்துய
ருக்கு முடிவு
காண, வேதனைக்கு
அடிவு காண வழி தேட
முயலுகிறேன்.

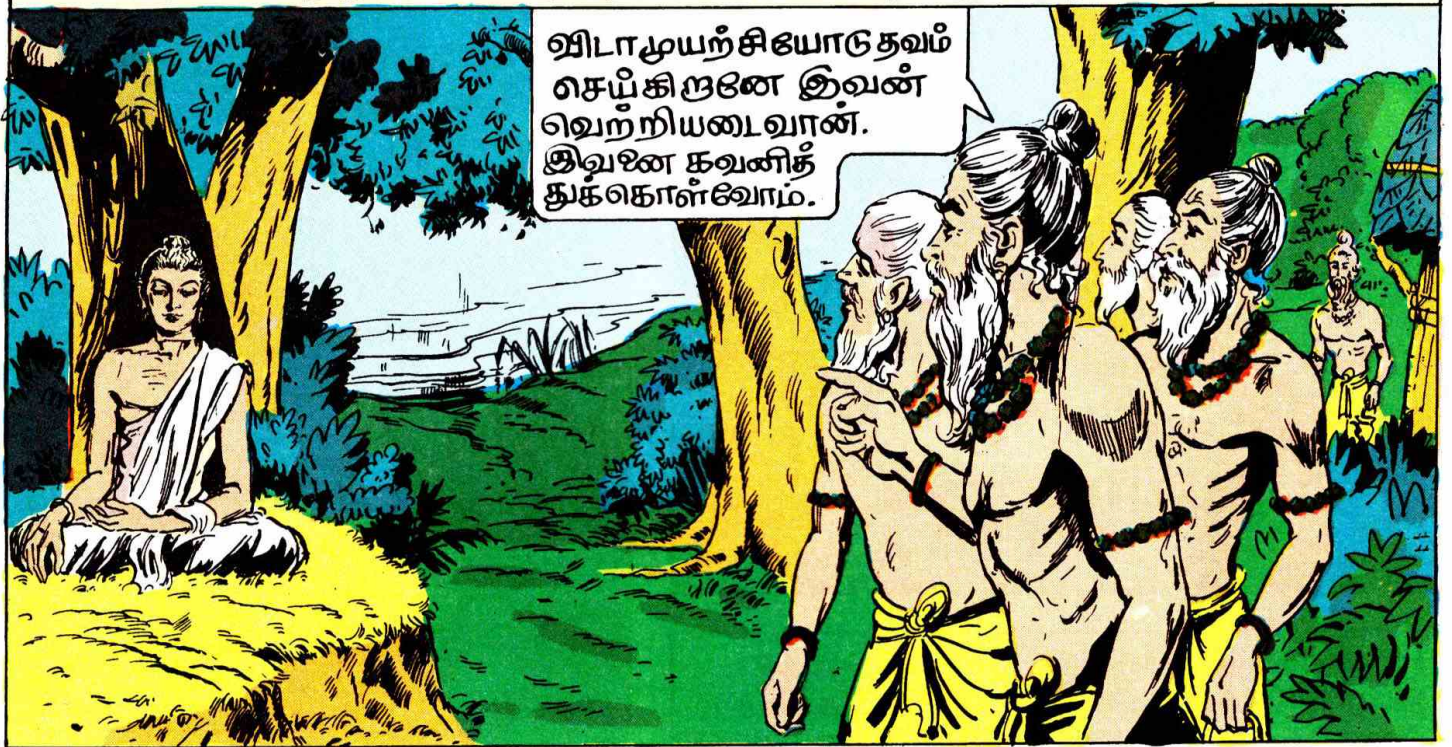
தங்கள் அழைப்பை
அதுவாறால் அடைய
இறைவன்
அருள் புரிவா
ராக! தீர்வு
கண்டதும்
எனக்கும்
அதனைப்
போதிக்க
வருமாறு
கோருகிறேன்.

ராஜகிரகத்தை விட்ட கன்ற சித்தார்த்தர் அந்நாளில் வாழ்ந்த மாமூன்வோரை
நாடிச் சென்றார். முனிவர்களின் போதனைகள் அவருக்குத் திருப்தி தரவில்லை.
அங்கிருந்து கையாடகருக்கு அருகிலிருந்த அடர் காடான உருவில்லு வனத்துள்
புகுந்தார்.

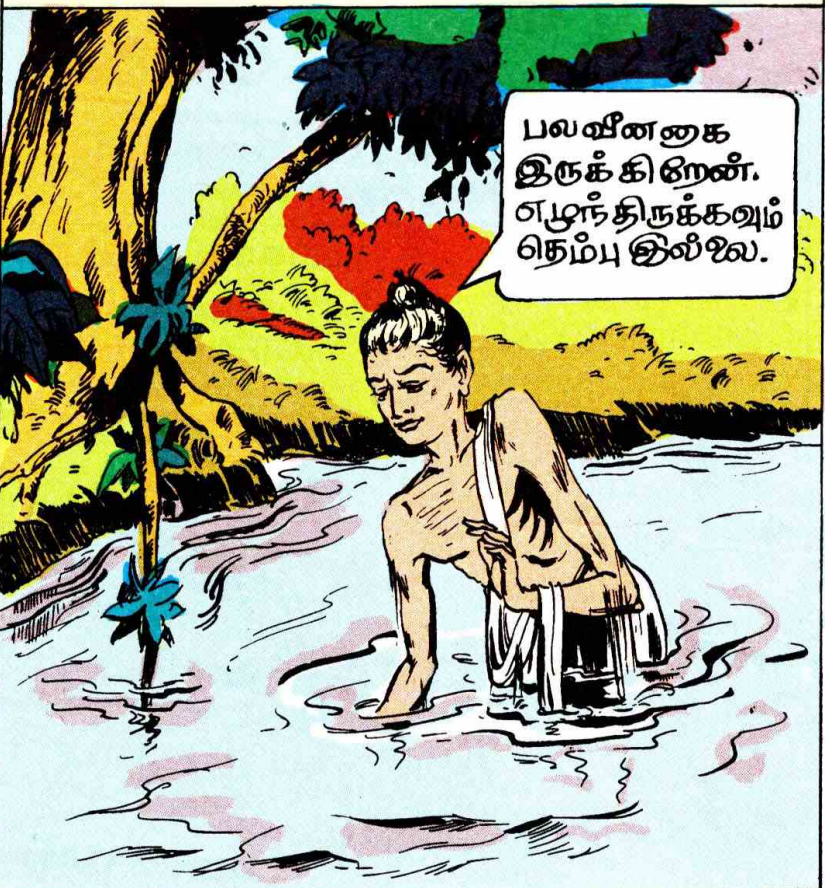

உருகிவ்வு வனத்திலே ஐந்து துறவிகள் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

விடாமுயற்சியோடுதவம்
செய்கிறானே இவன்
வெற்றியடைவான்.
இவனை கவனித்
துக்கொள்வோம்.

கடும்விரதம் பூண்டார் சித்தார்த்தர். காய்கண்
களும், முனிகைகளும், நீருடம் அவர் உணவு.
கட்பாந்தரைய படுக்கை. சில நாட்கள்
கழிந்தபிறகு அந்த உணவையும் மிகக்
குறைத்தார். நான்கு ஆர ஆர சடம்புவினது
எனவே உடம்பு துரும்பாக இளைத்தது.
ஒரு நாள் அவர் ஆற்றிலே குளிப்பதற்காகச்
சென்ற பொது....

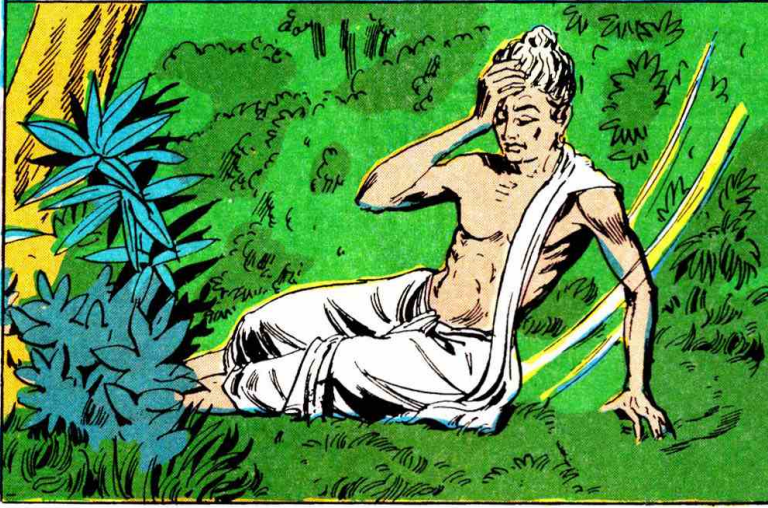
பலவினனாக
இருக்கிறேன்.
எழுந்திருக்கவும்
தெம்ப இல்லை.

தாழ்ந்த மரக்கொம்பின்
றைப் பற்றியபடி மேலெழும்
மிக் கரையேற முயன்றார்.
அவர்.

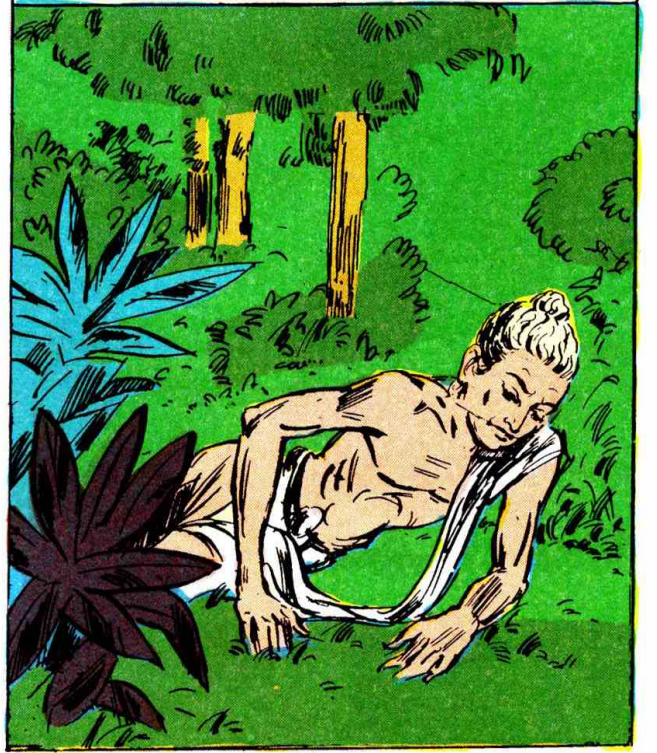

கரையெறிச் சில அடிகள் நடந்ததும்
கிறுகிறுத்துத் தள்ளாடி விழுந்தார்.

...மெல்லத் தடுமாறி எழுந்தார்.

மறுநாள், ஓர் ஆலமரத்தடியிலே புத்தர்
அமர்ந்திருந்த போது, ஆயர்குலமகளாகிய
சுஜாதை என்ப
வளர் அங்கு
வந்தாள்;
உவந்து
உணவு அளித்
தாள்.

உணவளித்த உனக்கு
உளமார்ந்த
நன்றி.

பின்னர்...

இதைன்ன,
தகாதசெயல்.
மீண்டுமா நீ
உணவருந்தத்
தொங்கி
விட்டாய்?

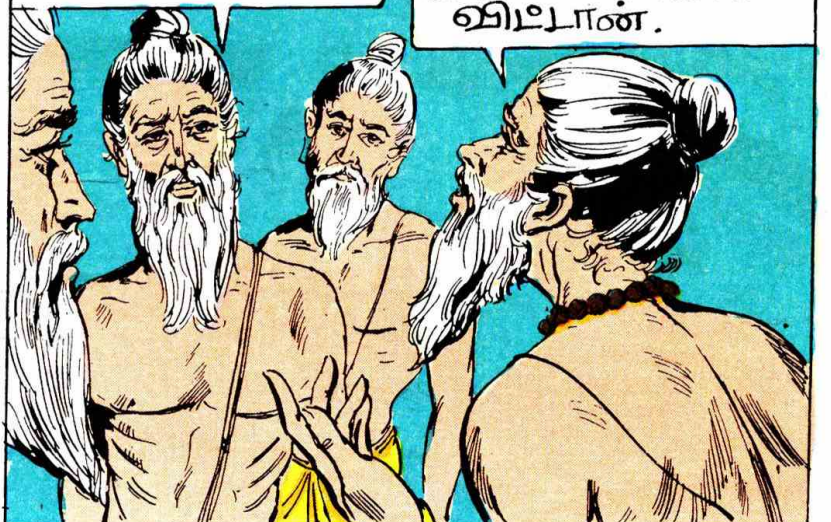
பட்டினி
போட்டு உடம்-
பை வாட்டுவ-
தால், உண்மை
யை எய்திட
வழி அமைமயும்
என நான்
நம்ப வில்லை.

அந்தத் துறவிகள் ஐவரும் ஏமாற்றமும்
அதிருப்பதியும் அடைந்தனர்.

இனியும் நாம்
இவனை மதிய்ப்பது
தக்கசெயலல்ல.

மெய்தான். இவ்வுலக
இன்பங்களிலே
இச்சைகொண்டு
விட்டான்.

அதன் மீன்ப சித்தார்த்தர் தன்னந்-
தனியாக வாழ்வு நடத்தினார்.

ஓர் அரசமரத்தைச் சரணடைந்து
அதன்மீது தவமிருந்தார்.

பறக்கணித்து
விடபார்க்கள்.
போனால் போக
டும். பட்டினி
போட்டு உடம்பை
வதைப்பதனால்
சிவது ஏதும்
இல்லை.
இது
உறுதி.

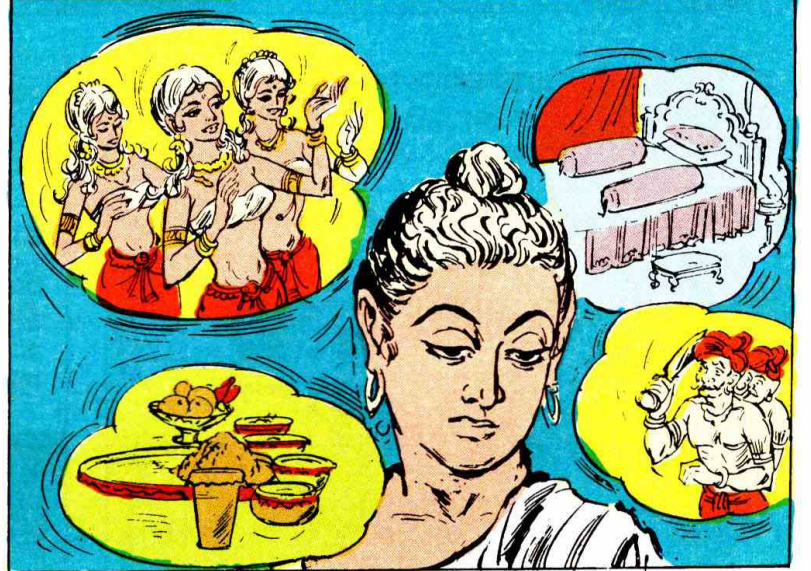

பனியும், வெயிலும், பசியும், தாக-
மும் பாதிக்கவில்லை. சிவரை, தாக
கிய மழையிலும் தவம் குலைய
வில்லை.

உல்லாசக் கனவுகள் எதுவுமே அவர்
மனதில் ஓடவில்லை. எவ்வித சிவச
யம் அவர் இதயத்தை எட்டவில்லை.

எது நேரிலும் நேரமும், யான்
சிவவிடத்தை விட்டால்
துயரத் தீவினைக்குத்தீர்வு
காணும் வரை தவம் உப்
பென்.

முடிவாக, ஓள்கண்டார் ஒருநாள்.

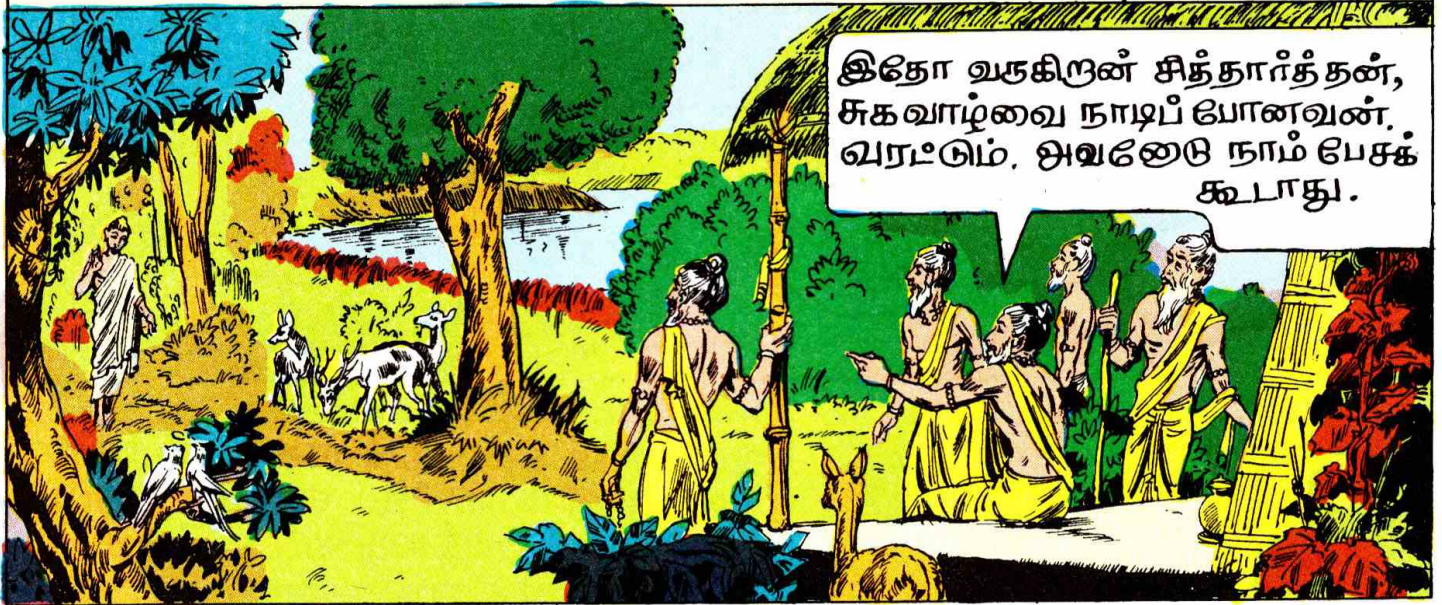
சித்தார்த்தர், சுத்த மெய்ஞ்ஞான
அநுபவம் பெற்ற புத்தராக
உருார்.

அறிந்தேன்!
உண்மையினை
உணர்ந்தேன்!
துயரத்திற்கும்
தூய நல்வழி
யினை, அறிந்
தேன்!

அப்பேரின்ப நிலையிலே போதிமரத்தடியில் ஏழு நாட்கள் அமர்ந்திருந்தார் புத்தர். பிறகு, தாங்கண்ட மெய்யறிவைப் பிறகுக்குப் புகட்டப்பெற்றார். முதலில் காசிக்குச் சென்றார்; உருவில்வ வனவாசிகளான அந்த ஐந்து துறவிகளையும் தேடிப்போய், மான் சோலையிலே அவர்களைக் கண்டார்.

இதோ வருகிறான் சித்தார்த்தன், சுகவாழ்வை நாடிப் போனவன். வரட்டும். அவனோடு நாம் பேசக் கூடாது.

எனினும், அணுகிவந்த அதன் வடிவைக் கண்டதும், தங்கையறியாமலேயே எழுந்து நின்றும்பரியாதையொடு வரவேற்றனர்.

யான் கண்டுக்கொண்ட உண்மைகளை உங்களுக்கும் உணர்த்தி வருகிறேன்.

புத்தரின் போதனைகளைக் கேட்ட அந்தத் துறவிகள் ஐவரும் அவருடைய சீடர்களாக மாறினர். அப்போதே புத்தசங்கம் பிறந்தது.

சொல்லொணாத் துயரம் சூழ்ந்திருக்கிறது இவ்வுலகிலே. ஆசையும் மோகமும் இத் துயரத்திற்கு முலகாரணம். ஆசையின்றித்து விடுபடுவீர்களானால், துயரத்திலிருந்தும் விடுபட முடியும். மோகத்தை முற்படுத்தி நெறி. நெஞ்சினருந்து துயரை நீக்கும் வழியினைக் காட்டவே வருகின்றேன்.

அதன்பிறகு, புத்தர் உருவில்வ வனம் திரும்பினார். காசிப் பள்ளி என்ற மாடுநிலை ரின் புகிரமத்தை நாடிச் சென்றார்.

யாது வேண்டும் உங்களுக்கு?

ஓர் இரவு இங்குத் தங்கிச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

நல்வரவு
கூறுகிறான்.
உள்ளே
வாருங்கள்.

தீக் கடவுளாகிய அக்னியை
வழிபடுபவர் காசிபமுனிவர்.

புனிதத்
தீயினைப்
பெணி வைத்
திருக்கிறீர்
களை அந்த
அறையிலே
நான்
தங்கலாமா?

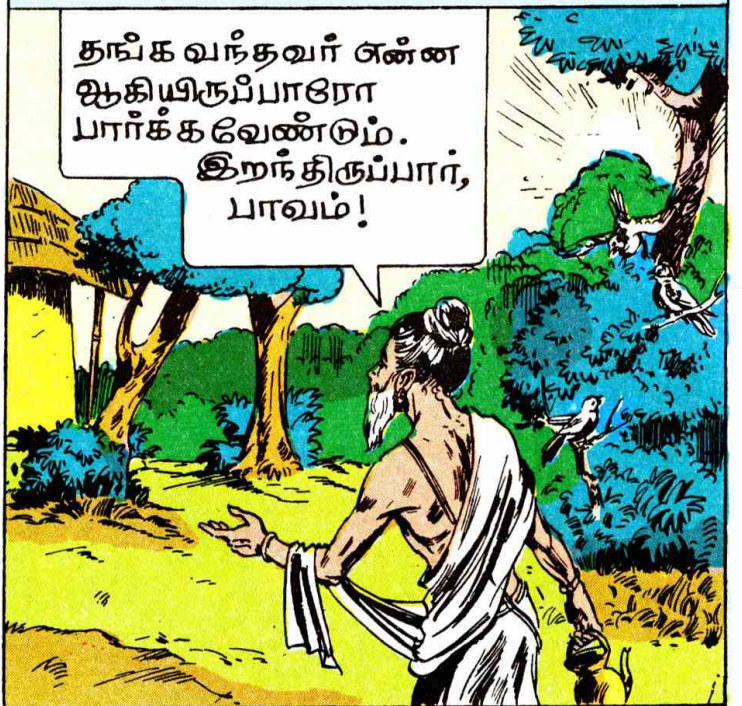
தங்களுக்கு இது
தெரியாதா? புனித
மான அந்தத்
தீயினை இரண்டே
ஒரு நாகம்பாம்பு
காத்து வருகிறது
தீயைத் தாங்கள்
நெருங்கினால்
நாதம் உங்களைத்
தீண்டிவிடும்.

அச்சம் எனக்கேது?
அவிவிடத்திலேயே
இரவைக் கழிக்க
அனுமதிப்பீர்களா?

இறுதியில் காசிபர் இணங்கினார்.
தீயின் எதிரில் அமைதியே உருவாக
அமர்ந்துகொண்டார் புத்தர்.
காசிபரோ வெளியில் உறங்கினார்.

மறுநாள் விடியற்காலம்...

தங்க வந்தவர் என்ன
கூகியிருப்பாரோ
பார்க்க வேண்டும்.
இறந்திருப்பார்,
பாவம்!

அறைக்குள் நுழைந்த காசிபர், அமைதி தவழ
அமர்ந்திருந்த புத்தரைக் கண்டு திகைத்தார்.
தீயன் ஒளி அத் திருவதனத்திலே சுடர்வட்டது.

எம்பெரும! தங்களை
குருவாக ஏற்கிறேன்.
உபதேசமருள்வீராக!

காசிபர் உள்பட, உருவில்வ வனத்தோர்
பவருக்கும் உபதேசம் அருளிஞர் புத்தர்.

ஒரு நாள்...

குருநாதரே,
புனிதசாரமன்னர்
பெரியதொரு யாகம் செய்யப்
போகிறார் என்று கேள்வி
பட்டேன்.

நல்லது ராஜகரகம்
சென்றடைவோம்.

ராஜகிரகத்திற்குப் போதம் வழியிலே, ஆடாமந்தை ஒன்று எதிர்ப்பட்டது. அதன்
உளனமாக இருந்த ஓர் ஆட்குட்டியை புத்தர் நூக்கிக் கொண்டார்.

வாயில்லாப்பிராணி இது!
அளவில்லாத் துயருக்கு
ஆளாகியிருக்கக்
கூடும், பாவம்!

நண்பரே
எங்கு
செல்கின்றீர்?

ராஜகிரகம் செல்கிறேன்
இந்த ஆடுகள்
அரசருடையவை. அங்கு
நடக்கப் போகும்
யாகத்தலை... அதன்
புனிதமானதீக்கு-
இவை பஸியாகப்
போகின்றன.

புத்தர் ராஜகிரகம் வருகிறார் என்-
பதைக் கேள்விப்பட்ட பிம்பிசாரர்,
அமைச்சர்களோடு தாமத நேரில்
வரவேற்க வந்தார்.

உருவில்லக் காசிப
முனிவருடன்
இருக்கிறாரே புத்தர்.
காசிபரன்
சீடராகி
இருப்பாரோ?

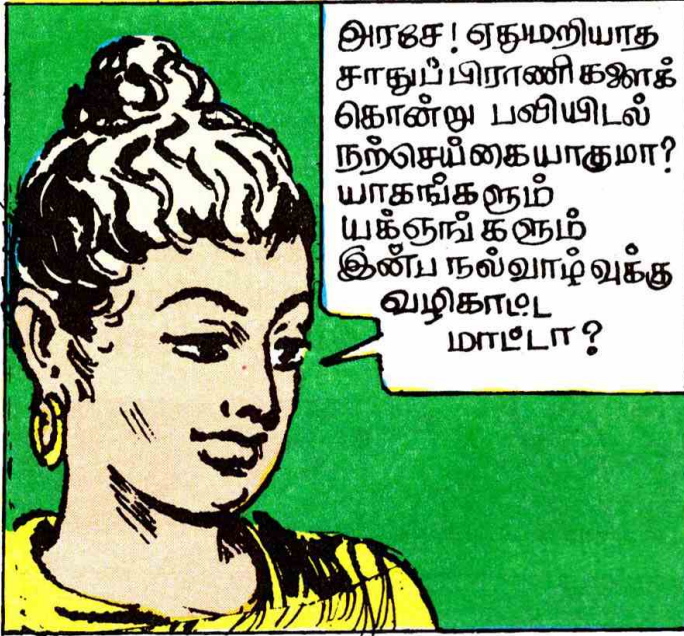
அருகே வந்தடைந்ததும், புத்தர் தாம் தூக்கிவந்த ஆடுகளுடைய மெல்லக்
கீழே இருக்கிறார்.

இன்னல்களுக்கு நான் தீர்வு
கண்டு திசம்பியன்
தாங்கள் என்னைக்
காண வேண்டும் என
அறும்பினீர்களே!
வந்திருக்கிறேன்.

புனிதரே வருக! நான்
ஒரு யாகம் துவக்கி
இருக்கின்றேன். மகா
காசிபரும், தாங்களும்
பங்கு கொண்டு நல்
வருள் புரிய வேண்
டம்.

அரசே! ஏதுமறியாத
சாதுப் பிராணிகளைத்
கொன்று பனியிடல்
நற்செய்கையாகுமா?
யாதங்களுமும்
யக்ஞங்களுமும்
இன்ப நல்வாழ்வங்கு
வழிகாட்ட
மாட்டா?

காசிபரிடம் திரும்பினார் மன்னர்.

காசிபரே! தாங்கள் என்ன
சொல்கிறீர்கள்? தீக்கடவுளை
வழிபடுத் தங்கள் கருத்து
தான்
யாதோ?

காசிபரோ பத்தரை அடிபணிந்தார்.

பத்திரானன்
சீடன்
நான்.

ஐ! பத்தர் உங்கள்
குருவா? யாதத்தில்
உங்களுக்கும்
நம்பிக்கை போய்
விட்டதா?

எனக்கு நல்வழி காட்டி
அருளியவர் பத்தர்.
யாதத்தில் வாழில்
லாப் பிராணிகளைப்
பனியிட்பாவும், துக்கம்
என்பதன் பிடியிலிருந்
து விடுபட முடியாது.

பத்தரிடமே திரும்பினார் பிம்பிசாரர்.

எம்மானே!
தங்கள்
அறிவுரை
கேட்கக்
காத்து
நிற்கின்றோம்.

போதவொழி அருளினார் பத்தரவருமான்.

அண்ணலே! யாகம் செய்யும்
எண்ணத்தையே கைவிட்டு
விட்டேன். புத்தவருமானே!
புகலிடம் எனச் சரணம்
புகுந்தேன்.

மறுநாள், புத்தருக்கும் அவருடைய சீடர்க்கும்
அரண்மனையிலே உணவு அளித்து
உபசரித்தார் மன்னர், அதன் பிறகு....

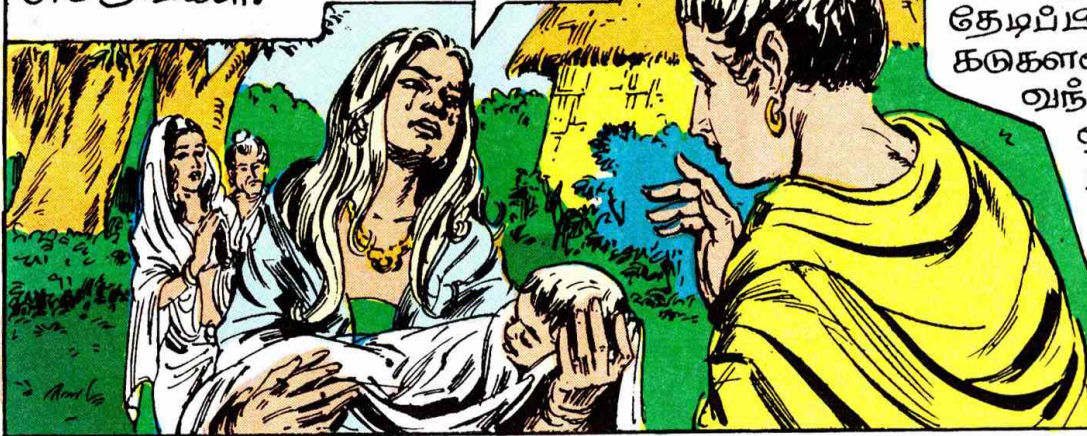
குருநாதரே! வேண்டுவனம்
என்ற என் பூங்கா
விண்ப புத்தசங்கத்
திற்கு அளிக்கிறேன்.

ஒரு நாள், கிருஷ்ண கோதமி என்பவள், தன் இறந்த குழந்தையோடு, கண்ணீர்
பெருகப் புத்தரிடம் வந்தாள்.

குருவே! என் ஓரேசெல்வத்தை
இழந்து விட்டேன். உயிர்ப் பிச்சை
அருளுங்கள்.

துக்கத்தை அடக்கு. நான்
சொல்வது போலச் செய்.
கடுகு வெண்டும் எனக்கு.
சாவே நிகழாத வீட்டைத்
தேடிப் பிடித்து அங்கிருந்து
கடுகளவு கடுகு கொண்டு
வந்து கொடு என்னிடம்.
உன் குழந்தை,
பிழைத்தெழுச்
செய்து விடுகன்
றேன்.

விடு விடாகச் சென்று விசாரித்தாள் கிருஷ்ண கோதமி.

சென்ற
ஆண்டு என்
கணவரை இழந்
தேன்.

இரு குழந்தைகளையும்
பறிகொடுத்தவள் நான்.

என் நெருந்
தாயார்
தவறப்போனார்.

ஏமாற்றத்தோடு திருஷ்ண கோதம்
புத்தரிடம் திருப்பிவந்தாள்.

குருவே! சாவு
ஏற்படாத
இடமே அகப்பட
வில்லையே!

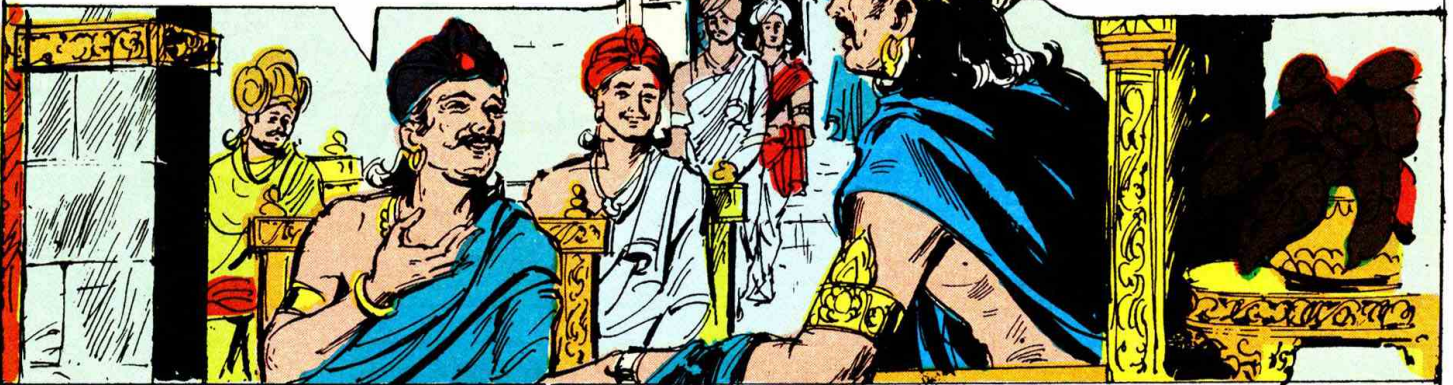
குழந்தாய்! பிறந்த எவரும் ஒரு நாள்
இறக்கத்தான் வேண்டும். இறுதியாக
வாழ்விலே எஞ்சுவது துயரம்தான்.
சுயசயிசுந்தி
விடுபடுவோமானால்
துயரத்திலிருந்து
விடுபட்டவர்கள்
சூலோம்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்தன, சுத்தோதனன் அவையிலே.

வேந்தே! நம் இளவரசரின் புகழ் எங்-
கும் பரவியுள்ளது. பற்பலர் அவருடைய
சீடர்களாக ஆகி, அவருடைய
போதனைகளைப் பரப்புகின்றனர்.

சித்தார்த்தனிடம்
உடனே செல். எனக்கு
வயதாகி விட்டதால்
இறக்குமூன் அவனைப்
பார்க்க விரும்புகிறேன்
என்று கூறு.

புத்தர் கபிலவாஸ்து நகரை அடைந்தார்.

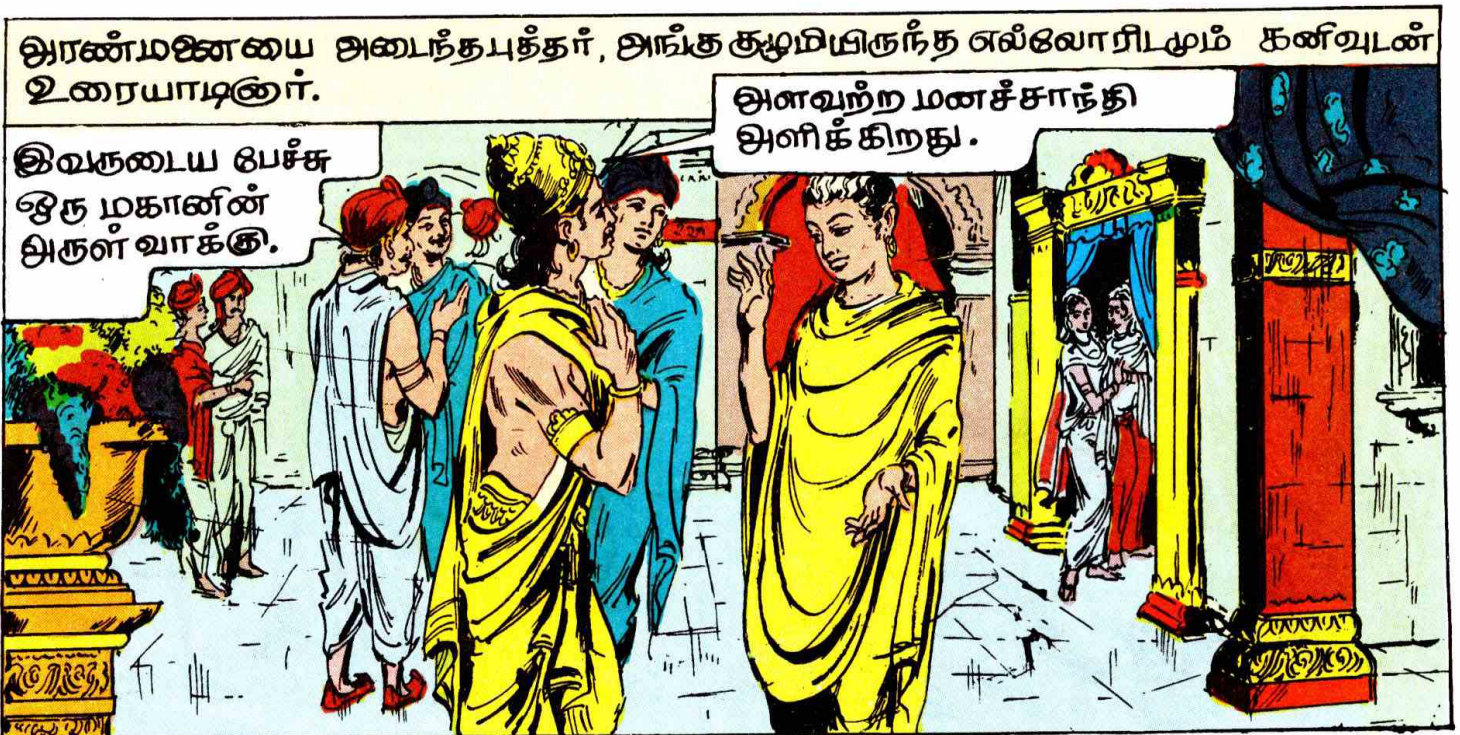
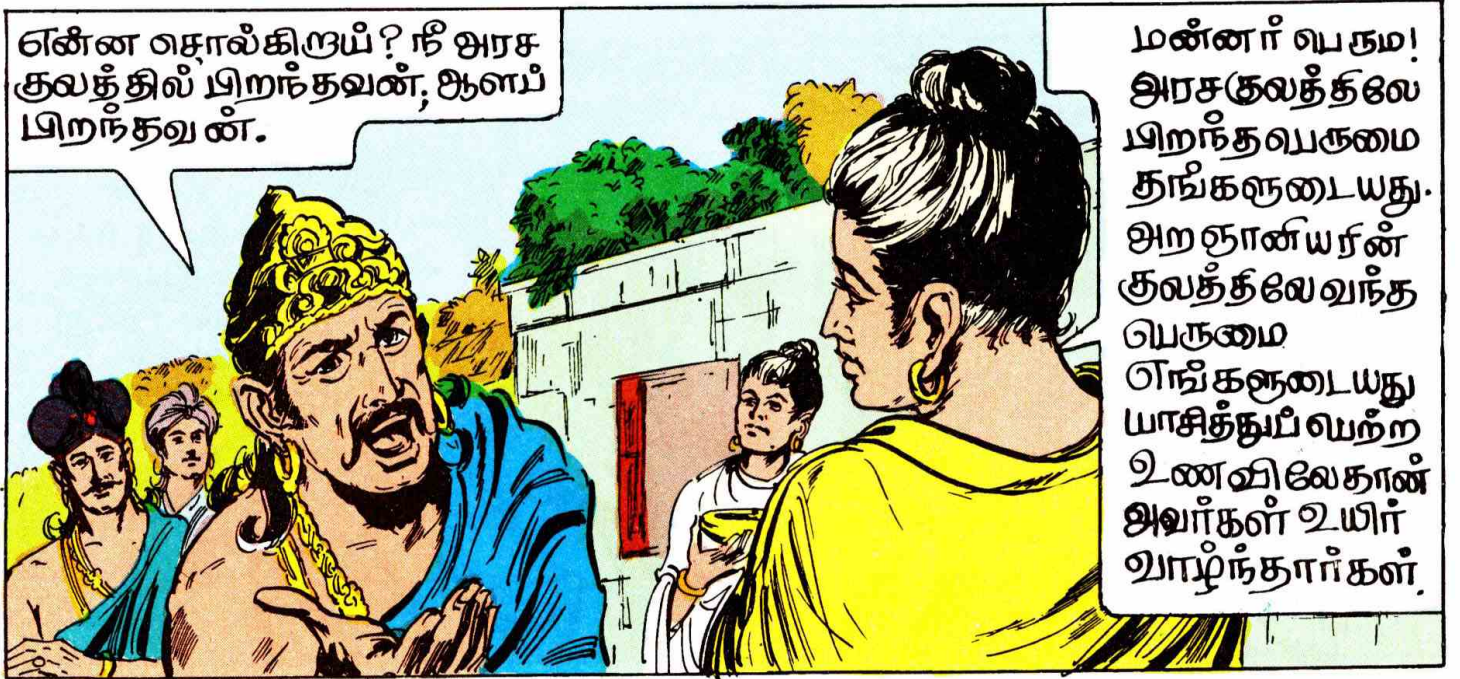
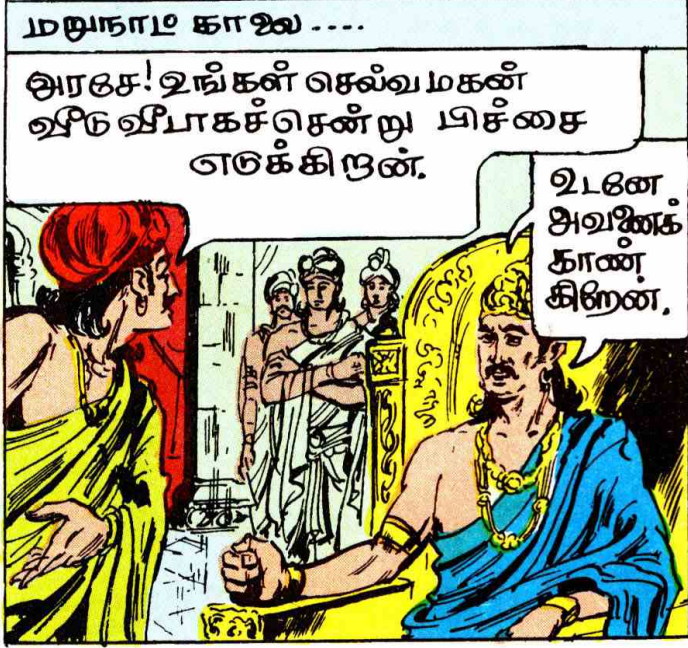
வாராய்,
மகனே. இனி
நீமுடி சூடி அரசு
சாள் வேண்டும்.

தந்தையே! தவ வாழ்-
வை மேற்கொண்டு
விட்டவன் நான்

அருகிலிருந்த தோப்பிலே புத்தருக்கு இருக்கை கொடுத்தார் அரசா.

இவ்விடத்தில் எங்கும் யசோதரை கண்ணில் படாததைக் கவனித்தார் பத்தர்.

எங்கே
யசோதரா?

வர மறுத்து
விட்டாள்.

நீ சென்ற பிறகு அவள் மகிழ்ச்சி
என்பதையே மறந்துவிட்டாள்.
கூந்தலாக் குறுக்கிக் கொண்டாள்.
எளிய உடை உடுத்துக் கருள்.
சரியாகவே சாப்பிடுவது
இல்லை, உன் பொலவா.

தம் இருசீடர்கள் பின்னொடர், பத்தர்
யசோதரையின் அறைக்குச் சென்றார்.

அவள்
நெஞ்சை அழுத்
தும் துயரை
நான் கூற்ற
முயல்
வேண்டும்.

நாயகரைக் கண்ணுற்ற
யசோதரை அவருடைய
திருவடிகளிலே விழுந்து
அழுதாள்.

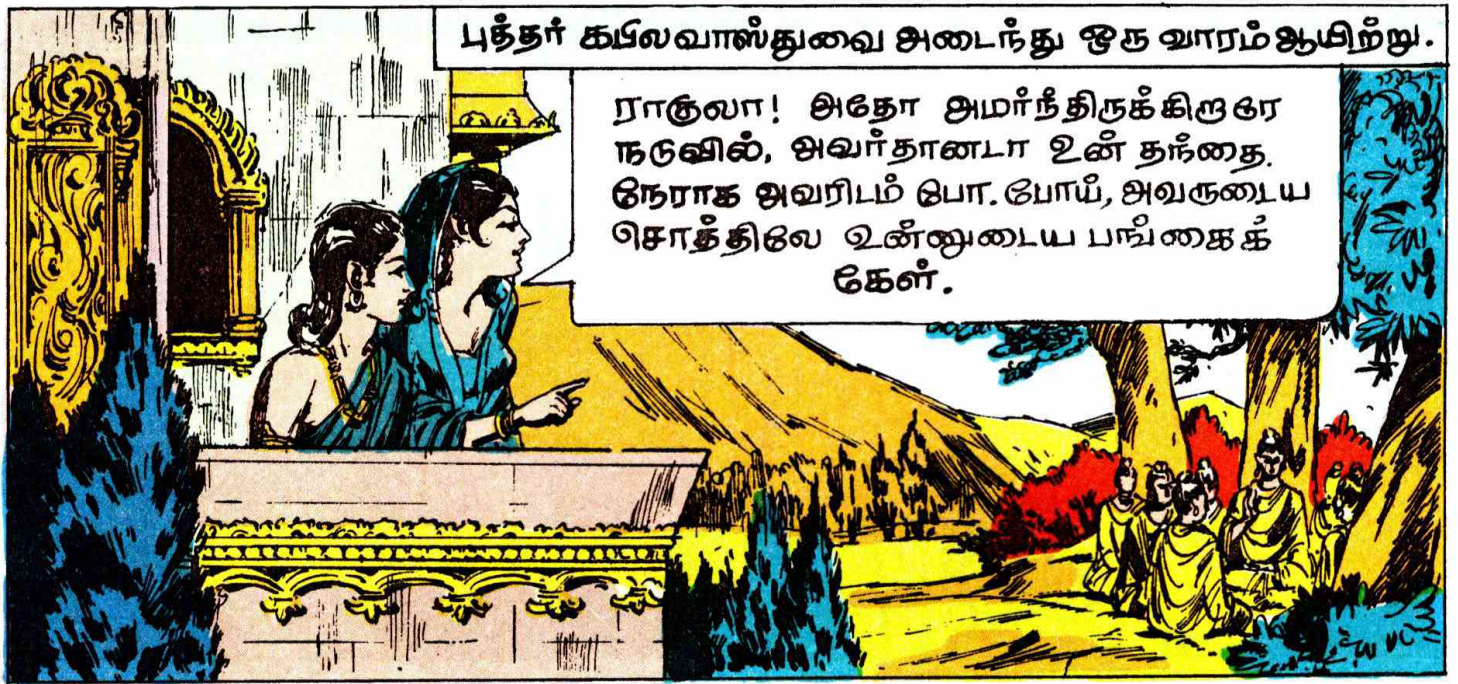

பிறகு பவர் அவ்விடத்தைக் கண்டு
எழுந்து, சற்று அப்பால் விலகிப்
போய் உட்கார்ந்து கொண்டாள்
யசோதரை.

இறுதல் கூறித் தேற்றினார் பத்தர்.

புத்தர் கயிலவாஸ்துவை அடைந்து ஒரு வாரம் ஆயிற்று.

ராசூலா! அதோ அமர்ந்திருக்கிற ஒரு நடுவில், அவர்தானடா உன் தந்தை. நேராக அவரிடம் போ. போய், அவருடைய சொத்திலே உன்னுடைய பங்கைக் கேள்.

புத்தரை அணுகினான் ராசூலன்.

அப்பா! அம்மா என்னை அனுப்பினார். உங்கள் சொத்திலே என் பங்கைக் கேட்கச் சொன்னார்.

புத்தர் தம்மீசர் சாரிபத்திரனிபம் திகும்பினார்.

என் சொத்திலே தன் பங்கைக் கேட்கிறான் என் மைந்தன். இவனை நம் சங்கத்திலே சேர்த்துக்கொள்க.

ராசூலனைத் தொடர்ந்து, புத்த சங்கத்திலே ஏராளமான அரச குல இளைஞர்கள் சேரலாயினர். அவர்களிலே தேவதந்தையும் ஒருவன். அவனும் புத்தரின் பக்கத்திலே இருந்து, எங்கும் அவருடன் சென்றான். ஒரு நாள்—

தங்களுக்கு ஓய்வு தேவை. சங்கத் தலைமை - யினை என்னிடம் தாருங்கள்.

இல்லை, தேவ தந்தா! என் அறிவுரையை இன்னமும் சங்கம் நாடி நிற்கிறது.

புத்தரைக் கண்டு பொருமை கொண்ட தேவதத்தன், ராஜகிரகம் சென்று பிம்பிசார மன்னரின் மகனாகிய அஜாதசத்ருவைக் கண்டான்.

அஜாதசத்ரு இளவரசரே!
அரசராக முடிசூட எத்தனை
காலம் காத்திருப்பீர்?
உங்கள்
தந்தையைச்
சிறையில்
தள்ளிவிட்டு
நீங்கள்
அரசராகி
விடலாம.

நல்ல யோசனை கூறியீர்
தேவதத்தா!
அப்படியே
செய்கிறேன்.

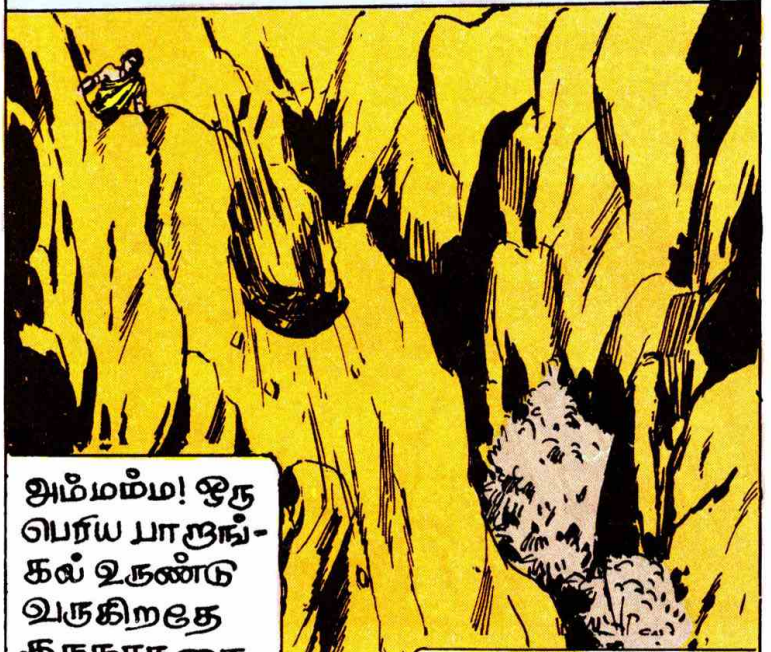
தேவதத்தனின் அலோசனையின்
படியே செய்தான் அஜாதசத்ரு.

அரசராகி
விட்டான்,
தேவதத்தா
நன்றி என்ன
உதவி செய்கிறீர்
மாலுமும்
கேள்.
தருகிறேன்.

அரசே! நான்
புத்தரை
வெறுக்கிறேன்.
அவரைக்
கொன்று விட
வேண்டும்.
உங்கள் உதவி
தேவை
எனக்கு.

புத்தரைக் கொன்று விட தேவதத்தன்
பல வழிகளைக் கையாண்டான்.

அம்மம்! ஒரு
பெரிய பாறங்-
கல் உருண்டு
வருகிறதே
திருநாதரை
நொக்கி!

இருப்பிடத்திலேயே
இருங்கள். ஒரு
தீங்கும் வராது
எனக்கு.

அப்பாறை இரண்டாகப் பிளந்து, புத்தர் மீது படாமல், பக்கத்திற்கு ஒரு துண்டாக விழுந்தது.

தேவதத்தனினின் மூடிகள் பலர் மனம் மாறி, புத்த சங்கத்திலே சேர்ந்து பணியாற்ற வந்தனர்.

பாறை அவரைக் கொல்ல வில்லையே!

உருவம் சிறிது, சிறுவும் அவர் ஒரு மகான். அவரடம் சரணடைவோம்.

நம்மவர்களில் பலரைத் தமது சங்கத்தில் இழத்துக் கொண்டு விட்டார் புத்தர். அவர் மீது ஒரு யாணையை ஏனிடலாம் என்ன?

மேலும் ஒரு கிடளை இட்டான் அஜாதசத்ரு.

நளகிரனின் யாணைக்கு போதை மருந்து கொடுத்து, புத்தர் வரும் வதிக் கிடலெ அதைக் கிடவிடத்து விடுங்கள்.

ஓடு, ஓடு. யாணை, நளகிரி அறுத்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. ஏற்கனவே பாத நகரம் பாடி. இருபது பேர் பணி.

குருவே! மத யாணை ஒன்று பாய்ந்து வருகின்றது இந்த வதிகாக.

வரட்டும். நம்மை ஒன்றும் செய்யாது.

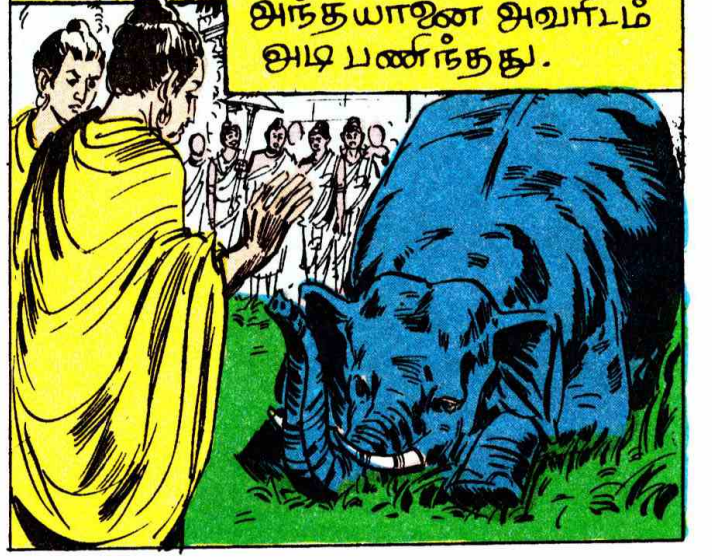

வெற்றிகொண்ட நளகிரி, புத்தரை
பொங்கி நாற்கால் பாய்ச்சலிலே
ஓடி வந்தது.

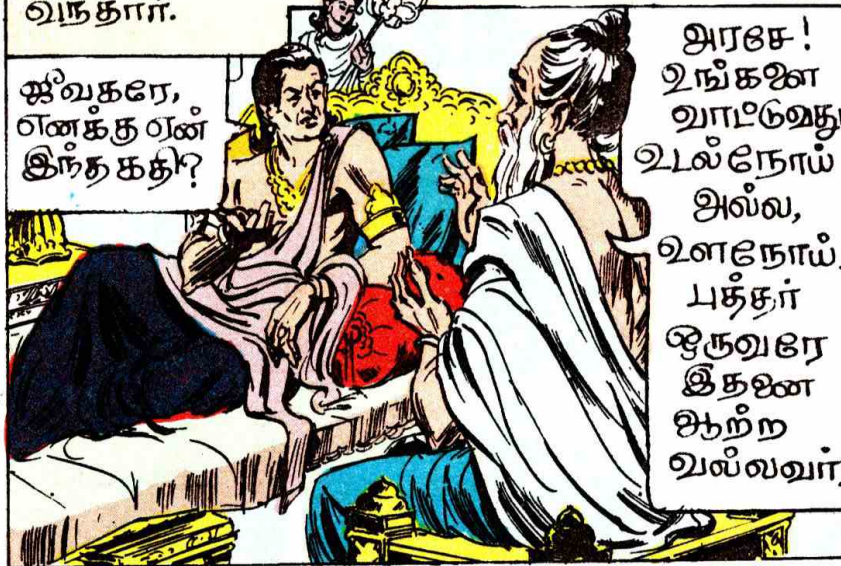

புன்னகை புத்தவாறு புத்தர் தம்
கரத்தை உயர்த்தினார். இக்கணமே
அந்த யானை அவர்ப்
புறம் பணந்தது.

அஜாத சத்ருவோ சுதமிழந்தான்; அடிக்கடி
நொய்வாய்ப்பட்டான். ஜீவகர் மருந்துகொடுத்து
வந்தார்.

ஜீவகரே,
எனக்கு ஏன்
இந்த கதி?

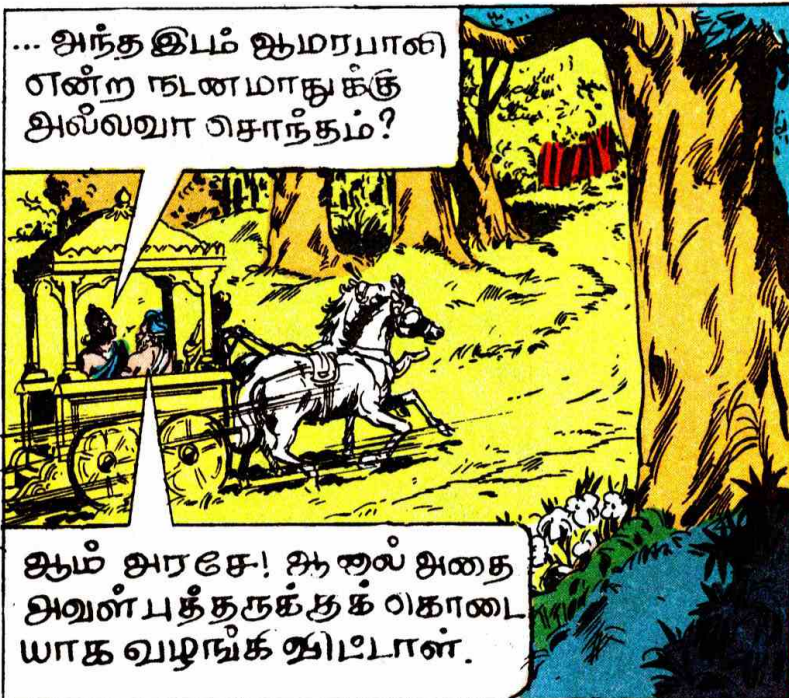
அரசே!
உங்களை
வாடிவந்து
உலர்நொய்
அல்ல,
உளநொய்.
புத்தர்
ஒருவரை
இதனை
சுற்ற
வல்லவர்.

அவரை யே
நாடுவோம்.
இப்போது
எங்கிருப்பார்.

வைசாலியில்
உள்ள
சூமர வனத்தல்.

... அந்த இடம் சூமரபாணி
என்ற நடனமாடுக்கு
அல்லவா சொந்தம்?

சூம் அரசே! அல்ல அதை
அவள் புத்தருக்குக் கொடை
யாக வழங்கியுள்ளாள்.

சூமர வனத்தை அடைந்தான்
அஜாத சத்ரு—

இந்ததான்

சூமர வனம்
இல்லையே,
புத்தர்
எங்கே?

இருக்கிறார். புன்ன
ரண்டாயிரத்துக்கு
மேற்பட்ட சீடர்க-
ளோடு.

அஜாத சத்ருவின் மனம்
அல்லலப்பட்டது

பன்னிரண்டாயிரம்
சீடர்கள்! அய்யபயிசுந் -
தும் ஆளல்லாத அமைத்
நிலவுகிறதே! எதற்காக
என்னைக் கொணர்ந்தாய்
குவ்விடம்? கொல்லவா?
சதியாசெய்கிறாய்:
சொல்?

என்னை நம்புபீர்கள்.
அரசே! வாதுங்கள்
என்கிறேன்.

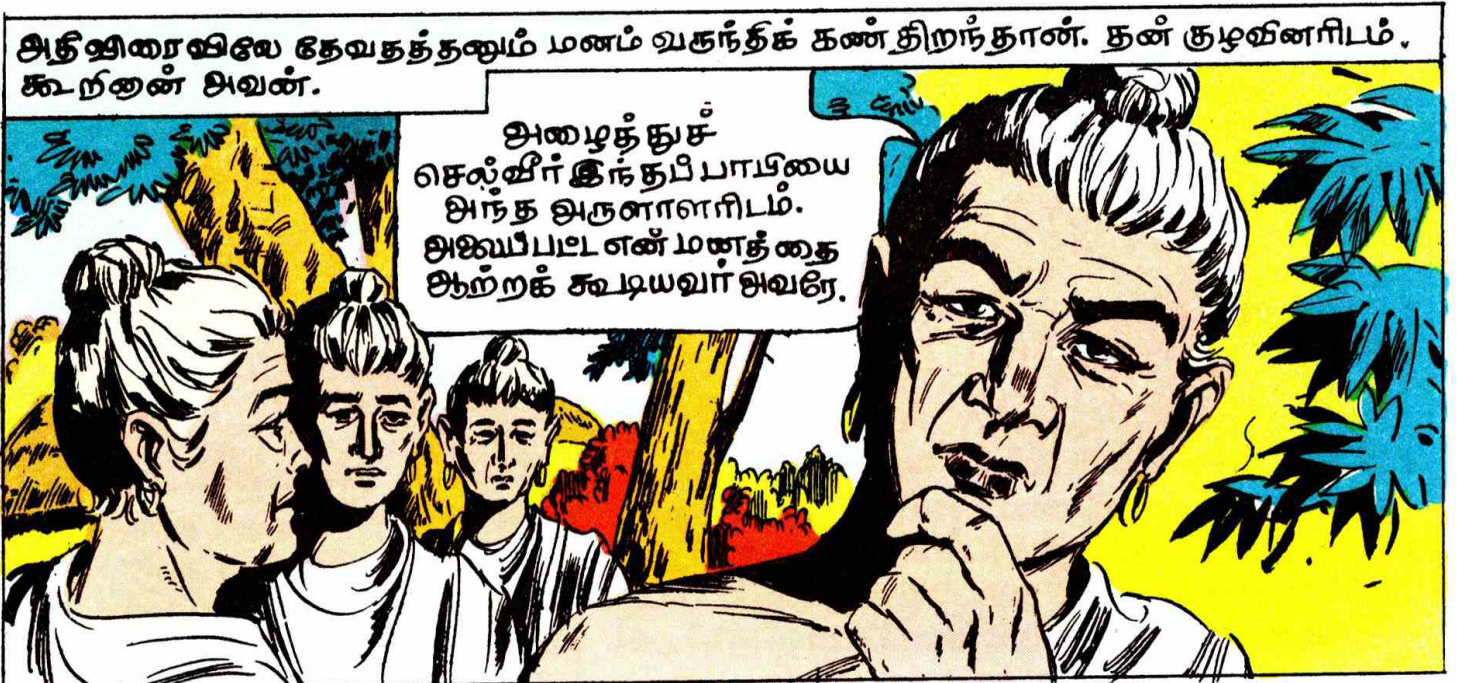
அமைதியை உகவான அடியார் கூட்டத்திடையே. அருள் மழை வராதந்தார்
அங்கே ஓதமகா ஞானி. கண்டறியாதன கண்டான் அஜாத சத்ரு; கட்டுண்டான்.

உலகிவ்விள துன்பம், பிணி, அச்சம்
வெறுப்பு அனைத்துக்கும் காரணம் எது?
ஆசை. ஆசைத்தனமிருந்து விடுபடுப-
வன் எவனோ அவனை கவலைக்கடலைக் கடப்-
பவன். அச்சத்-
தை வெல்பவன்

அருள்
மாரியோ,
அருமகந்தோ!

புத்த பிரானின் சீடராக அமர்ந்-
தார் அஜாத சத்ரு.

அதிவிரைவில் தேவதத்தனும் மனம் வகுந்தக் கண்திறந்தான். தன் குழுவினரிடம்,
கூற்றான் அவன்.

அழைத்துச்
செல்லிர் இந்துப் பாயையை
அந்த அருளாளரிடம்.
அடியப்பட்ட என் மனத்தை
ஆற்றக் கூடியவர் அவரே.

தேவதத்தனைத் தூக்கிவந்த பண்யாடிகள்
பல்லக்கை கிறக்கி, பசியாற்றிக்கொள்ள
அவ்விடத்தை விட்டு
அகன்றனர்.

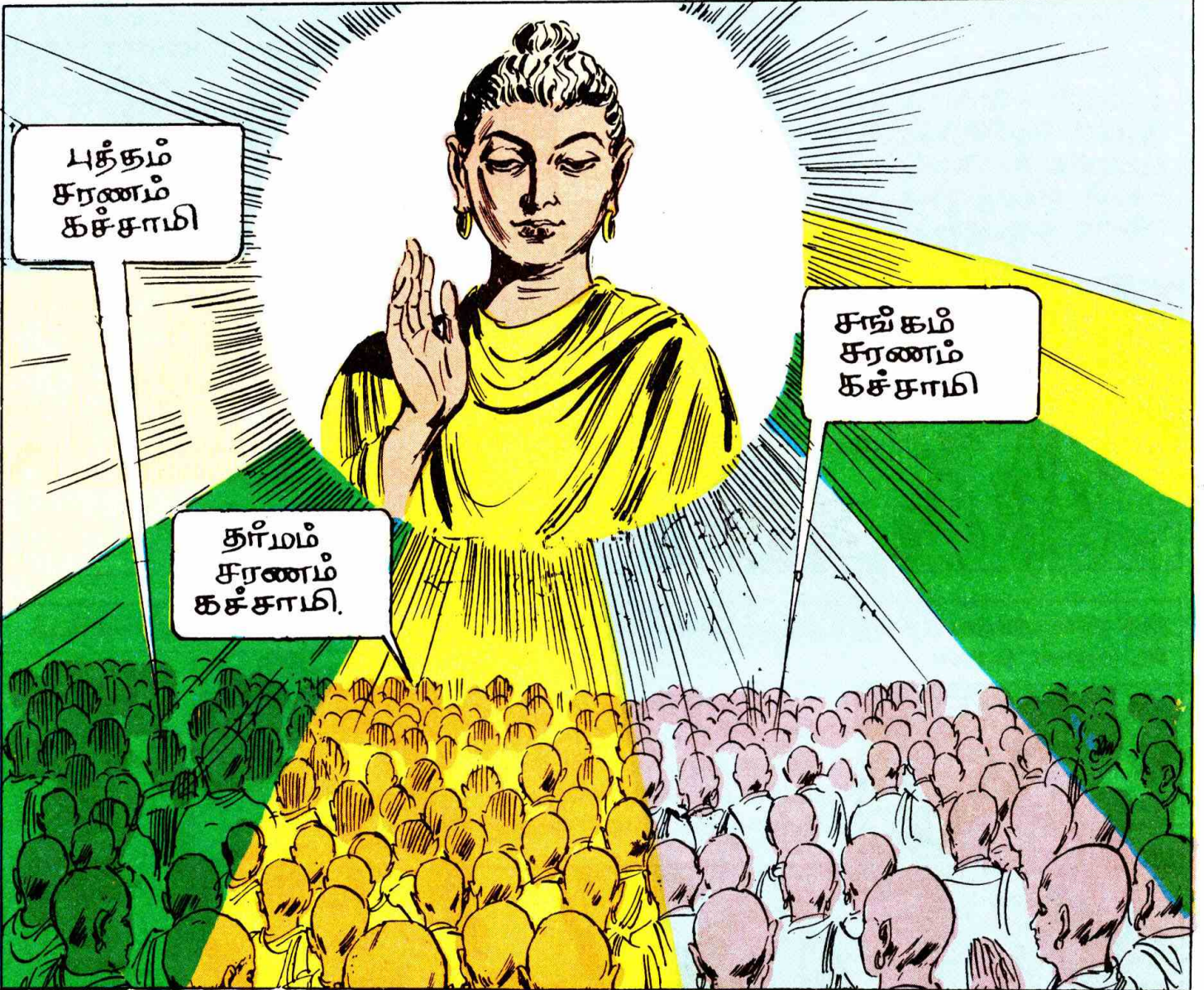

எங்கே
என்
பண்யாடிகள்
பத்திரமாயினை?
எம்மெதமான
அடைய
என்
மனம்
துடிக்கிறது.

பத்திரை அடைந்திட, அடிவைத்து
நகர்ந்த தேவதத்தன் தள்ளாடி
விழுந்தான்.

கிறக்கின்றேன்.
கிறக்கும் போது
கண்களைத்
திறக்கின்றேன்:
பத்திரை பூரண
மெல்லுணி;
அவரை
உலகின்
இசூசான்;
பத்திரை என்
பகலிடம் ..
சரணம்!

பத்தம்
சரணம்
கச்சாமி

சங்கம்
சரணம்
கச்சாமி

தர்மம்
சரணம்
கச்சாமி.

அந்நீர் கணிந்த முதுமை எய்தி ரெடுங்காலம் வாழ்ந்தார் பத்தர். அவருடைய
போதநெறியிலே பகலிடம் கண்டமக்கள் பல பேசாடி. பல மொழியினர்,
ரெதாவை நாடுகளில் வாழும் பல்வேறு சமுதாயத்தினர். அந்நாளான
அவருடைய அடிச்சுவட்டைப் போற்றிப் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

WHICH OF THE ACKS HAVE YOU STILL NOT READ?

ACK EPICS AND MYTHOLOGY

Best known stories from the Epics and the Puranas

ABHIMANYU
ANDHAKA
ANIRUDDHA
ARJUNA, TALES OF
ARUNI AND UTTANKA
ASHWINI KUMARS
AYYAPPAN
BAHUBALI
BALARAMA, TALES OF
BHEEMA AND HANUMAN
BHEESHMA
CHANDRAHASA
CHURNING OF THE OCEAN
DASHARATHA
DHURVA AND ASHTAVAKRA
DRAUPADI
DRONA
DURGA, TALES OF
ELEPHANTA
GANDHARI
GANESHA
GANGA
GARUDA
GHATOTKACHA
GITA, THE
GOLDEN MONGOOSE, THE
HANUMAN
HANUMAN TO THE RESCUE
HARISCHANDRA
INDRA AND SHACHI
INDRA AND SHIBI
JAGANNATHA OF PURI
JAYADRATHA
KACHA AND DEVAYANI
KARNA
KARTTIKEYA
KRISHNA
KRISHNA AND JARASANDHA
KRISHNA AND NARAKASURA
KRISHNA AND RUKMINI
KRISHNA AND SHISHUPALA
KRISHNA AND THE FALSE
VAASUDEVA
KUMBHAKARNA
LORD OF LANKA, THE
MAHABHARATA
MAHIRAVANA
NACHIKETA
NAHUSHA
NALA DAMAYANTI
NARADA, TALES OF
PANDAVA PRINCES, THE
PANDAVAS IN THE HIDING, THE
PRAHLAD
RAMA
RAVANA HUMBLER
SATI AND SHIVA
SAVITRI
SHIVA PARVATI
SHIVA, TALES OF
SONS OF RAMA, THE
SUDAMA
SURYA
SYAMANTAKA GEM, THE
TRIPURA
ULOOPI
UPANISHADS, TALES FROM
VALI
VISHNU, TALES OF
VISHWAMITRA

YAYATI
YUDHISHTHIRA, TALES OF

ACK INDIAN CLASSICS

Enchanting tales from Indian literature

ANANDA MATH
ANCESTORS OF RAMA
DEVI CHOUDHURANI
KANNAGI
KAPALA KUNDALA
MALAVIKA
RATNAVALI
SHAKUNTALA
UDAYANA
URVASHI
VASANTASENA
VASAVADATTA

ACK FABLES AND HUMOUR

Evergreen folktales, legends and tales of wisdom and humour

ACROBAT AND OTHER
BUDDHIST TALES, THE
ADVENTURES OF
AGAD DATTA, THE
ADVENTURES OF
BADDU AND CHHOTU, THE
AMRAPALI
ANGULIMALA
BAG OF GOLD COINS, A
BATTLE OF WITS
BIKAL THE TERRIBLE

BIRBAL STORIES

BIRBAL THE CLEVER
BIRBAL THE GENIUS
BIRBAL THE JUST
BIRBAL THE WISE
BIRBAL THE WITTY
BIRBAL TO THE RESCUE
THE INIMITABLE BIRBAL
CELESTIAL NECKLACE, THE
CHANDRALALAT
COWHERD OF ALAWI, THE
FEARLESS BOY AND OTHER
BUDDHIST TALES, THE
FOOL'S DISCIPLES, THE
FRIENDS AND FOES
GOPAL AND THE COWHERD
GOPAL THE JESTER

HITOPADESHA TALES

CHOICE OF FRIENDS
HOW FRIENDS ARE PARTED

JATAKA TALES

BIRD STORIES
DEADLY FEAST, THE
DEER STORIES
ELEPHANT STORIES
GIANT & THE DWARF, THE
HIDDEN TREASURE, THE
JACKAL STORIES
MAGIC CHANT, THE
MONKEY STORIES
MOUSE MERCHANT, THE
NANDIVISHALA
STORIES OF COURAGE
STORIES OF WISDOM
TALES OF MISERS
TRUE FRIENDS
KESARI THE FLYING THIEF
KING KUSHA
LEARNED PANDIT, THE

MAGIC GROVE, THE
MARYADA RAMA, TALES OF
PANCHATANTRA TALES

BRAHMIN & THE GOAT
CROWS AND OWLS
DULLARD AND OTHER
STORIES
GREEDY MOTHER-IN-LAW, THE
HOW THE JACKAL ATE THE
ELEPHANT
JACKAL & THE
WAR DRUM, THE
PRICELESS GEM, THE
PRINCE AND THE
MAGICIAN
QUEEN'S NECKLACE, THE
PANDIT AND THE MILKMAID
RAMAN OF TENALI
RAMAN THE MATCHLESS WIT
SAKSHI GOPAL
SHRENIK
TIGER & THE WOODPECKER,
TIGER-EATER, THE
VIKRAMADITYA'S THRONE

ACK BRAVEHEARTS

Stirring tales of brave men and women of India

AJATASHATRU
AKBAR
AMAR SINGH RATHOR
ASHOKA
BAGHA JATIN
BAJI RAO I
BALADITYA & YASHODHARMA
BANDA BAHADUR
BAPPA RAWAL
BENI MADHO AND PIR ALI
BHAGAT SINGH
BIMBISARA
CHAND BIBI
CHANDRA SHEKHAR AZAD
CHANDRAGUPTA MAURYA
DURGADAS
ELLORA CAVES
HARSHA
HISTORIC CITY OF DELHI, THE
JAHANGIR
JALLIANWALA BAGH
KALPANA CHAWLA
KRISHNADEVA RAYA
KUNWAR SINGH
LACHIT BARPHUKAN
LALITADITYA
MANGAL PANDE
NOOR JAHAN
PADMINI
PANNA AND HADI RANI
PAURAVA AND ALEXANDER
PRITHVIRAJ CHAUHAN
RAJA BHOJA
RAJA RAJA CHOLA
RANA KUMBHA
RANA PRATAP
RANA SANGA
RANI ABBAKKA
RANI DURGAVATI
RANI OF JHANSI
RANJIT SINGH
RASH BEHARI BOSE
SAMUDRA GUPTA
SEA ROUTE TO INDIA
SHAH JAHAN
SHALIVAHANA

SHER SHAH
SHIVAJI
SHIVAJI, TALES OF
SUBHAS CHANDRA BOSE
SULTANA RAZIA
TANAJI
THE RANI OF KITTUR
TIPU SULTAN
VEER HAMMIR
VEER SAVARKAR
VELU THAMPI
VIKRAMADITYA

ACK VISIONARIES

Inspiring tales of thinkers, social reformers and nation builders

ADI SHANKARA
AMBEDKAR, BABASAHEB
BASAVESHWARA
BIRLA G.D.
BUDDHA
CHANAKYA
CHAITANYA MAHAPRABHU
CHINMAYANANDA, SWAMI
CHOKHA MELA
DAYANANDA
DESHBANDHU
CHITTANRANJAN DAS
FA HIEN
GURU ARJAN
GURU GOBIND SINGH
GURU NANAK
GURU TEGH BAHADUR
HIUEN TSANG
J.R.D.TATA
JAGADIS CHANDRA BOSE
JAMSETJI TATA
JAWAHARLAL NEHRU
JAYAPRAKASH NARAYAN
JNANESHWAR
KABIR
KALIDASA
LAL BAHADUR SHASTRI
LOKAMANYA TILAK
MADHVACHARYA
MAHAVIRA
MEGASTHENES
MIRABAI
MOTHER TERESA
PRANAVANANDA, SWAMI
RABINDRANATH TAGORE
RAMAKRISHNA, SRI
RAMANA MAHARSHI
RAMANUJA
RAM SHASTRI
SAIBABA, TALES OF
SHANKAR DEV
SOORDAS
SUBRAMANIA BHARATI
TANSEN
TULSIDAS
VIDYASAGAR
VIVEKANANDA
ZARATHUSHTRA

ACK SPECIAL ISSUES

BHAGAWAT - THE KRISHNA AVATAR
DASHA AVATAR
JESUS CHRIST
MAHABHARATA
MAHATMA GANDHI
RAM CHARIT MANAS
VALMIKI'S RAMAYANA

All titles available on www.AmarChitraKatha.com

புத்தர்

அரசன் சுத்தோதனன் துயரக் கடலில் மூழ்கியிருந்தான். பொன்னும், பொருளும், அன்பும், மரியாதையும் மற்றும் சகலவிதமான சவுகரியங்களும் அவனது அழகான வாரிசான சித்தார்த்தனைச் சூழ்ந்திருந்தபோதிலும் அவன் திருப்தியடையவில்லை. அரச உடைகளைக் களைந்தெறிந்து கையில் பிச்சை வாங்கும் குவளையை ஏந்தி, தனது சொகுசான அரச வாழ்க்கையைத் துறந்து, குடும்பத்தினரை விட்டு இளவரசன் சித்தார்த்தன் ஒருநாள் இரவு அரண்மனையிலிருந்து வெளியேறினான். ஒருமர நிழலில் அமர்ந்து வாழ்க்கையின் உண்மை தத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள ஒரு சன்யாசி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டான். அவனுடைய தேடுதல் அவனை அறிவியலும், பகுத்தறிவும் கொண்ட ஒரு தெளிவான நிலையில் கொண்டுபோய் நிறுத்தியது. விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற அவன் புத்தர் ஆனான்.

 மத்வாச்சார்யார்

 கிருஷ்ணனும் நரகாசுரனும்

 பீர்பால் - அறிவார்ந்த நகைச்சுவையாளர்

 அசோகர்

Buy online at www.amarchitrakatha.com

'இந்தியாவின் ஒப்பற்ற கலை, கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியவை அமர் சித்திரக் கதைகள். என் குழந்தைகள் சிறுவயதில் இந்தப் புத்தகங்களை ஆர்வத்துடன் படித்தார்கள். அதே போல இந்தியா முழுவதும் ஏராளமான குழந்தைகள் இந்தப் புத்தகங்களைப் படித்திருப்பார்கள்! குழந்தைகளைச் சென்றடைய சிறந்த வழி சித்திரக் கதைகள்தான். இதன்மூலம் வாசிக்கும் பழக்கம் அதிகரிக்கும். நமது கலாசாரத்தைப் பற்றிய தேடல்கள் உருவாகும்!'

- நாராயணமூர்த்தி, நிறுவனர், இன்ஃபோசிஸ்

ISBN 978-93-5085-174-6

9 789350 85174 6